

*Παναγιώτης
Λιβιεράτος*

*Το Μυστήριο
του Ρόδου
και
του Σταυρού*

Παναγιώτης Λιβιεράτος

«**Το Μυστήριο του Ρόδου και του Σταυρού**»

Μία φιλοσοφική (πέραν της ιστορικής) προσέγγιση στο μεγαλύτερο πνευματικό κίνημα της ανθρωπότητας το οποίο επηρέασε τις απραγούς του Δυτικού Εσωτερισμού, Τεκτονισμό και Μαρτινισμό.

ISBN: 978-618-00-4563-5

Συγγραφέας, Εκδότης: Παναγιώτης Λιβιεράτος (c) 2023

e-mail: plivieratos@live.com

Χαλάνδρι 2023

Εξώφυλλο: Leroynoran

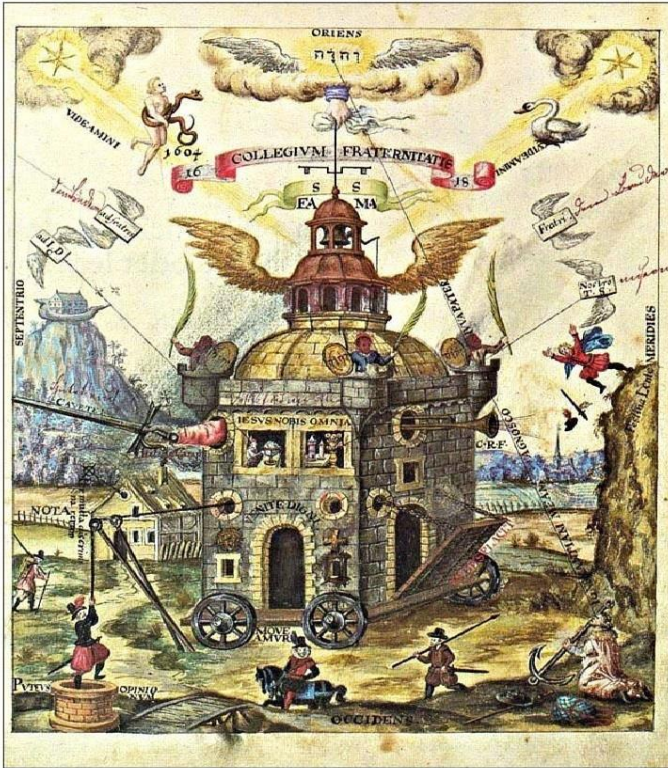
Σύμφωνα με το νόμο 2121/1993, απαγορεύεται η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η αναδημοσίευση και η εν γένει εκμετάλλευση μέρους ή συνόλου του έργου με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια του Εκδότη.

Το παρόν δεν πωλείται.

Διατίθεται δωρεάν

www.martinismos.gr www.misraimmemphis.com.gr www.gnostic.com.gr

Εκτυπώθηκε για χρήση εκπαιδευτικών σχετικών συναντήσεων.

*Το Αόρατο Ροδοσταυρικό Κολέγιο.
Ο ιδανικός χώρος διαμονής των Ροδοσταυρων.
Η συμβολική αναπαράσταση με τη Χάρη του
Θεού και της Φύσεως, αμεταβλήτων δια
παντός...*

*Από το «ο καθρέπτης της Σοφίας των Ροδοσταύρων»
του Daniel Mögling (ψευδώνυμο Theophilus Schweighardt Constantiens)*

«Ένα Ρόδο που τόσο όμορφο δεν ξανάδε ο Βορράς
Φύτρωσε ολομόναχο σε ένα μικρό κήπο...»

Ουίλιαμ Μπράουν (1588-1643). «Το ρόδο»

Εισαγωγή

Η πορεία του ανθρώπου στη γη, ως οριζόντια γραμμή, συνάντησε κατά τη διάρκειά της την κάθετη, την εκ του άνω προς τα κάτω Μύηση. Στο μέσον άνησε το Ρόδο της Φώτισης.

Το Ροδοσταυρικό έμβλημα αποτελείται από έναν σταυρό και ένα κόκκινο ρόδο. Η οριζόντια γραμμή είναι η ζωή μας, η κάθετη είναι η φώτισή μας που έρχεται εκ των άνω. Εκεί που αυτά συναντώνται, εκεί ανθίζει το κόκκινο ρόδο. Κόκκινο διότι είναι το χρώμα του πυρός, του μόνου αυτόφωτου εκ των 4 στοιχείων. Ρόδο διότι είναι το άνθος το οποίο συμβολικά με τα πέταλά του καλύπτει όλη την ανθρωπότητα. Συμβολικά είναι και ο Επανορθωτής Ι.Χ. στο σταυρό της Θυσίας. Ή, επίσης η Μαρία (ρόδο) και ο Χριστός (σταυρός). Ο Σταυρός είναι η ένωση του παθητικού με το ενεργητικό. Όταν αυτές οι δύο δυνάμεις συνδυασθούν δημιουργείται μια Τρίτη δύναμη, ιδέα ή οντότητα. Το άνθος του κόκκινου ρόδου.

Στόχος του Ροδοσταυρισμού ήταν και είναι η περαιτέρω εξέλιξη της ανθρωπότητας μέσα από την ανάπτυξη όλων των δυνατοτήτων του κάθε ατόμου. Σκοπός του είναι να δώσει τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να ζήσει σε αρμονία με τις δημιουργικές, κοσμικές δυνάμεις επιτυγχάνοντας υγεία, ευτυχία και γαλήνη αλλά κυρίως εκπληρώνοντας την αποστολή του ως μάχιμος υπαρκτιστής της αποκατάστασης της ανθρωπότητας.

Ο μόνος λόγος για την δημιουργία Μηθικών Οργανισμών ήταν και είναι πάντοτε η αποκατάσταση της αύρας του πλανήτη. Ο,τιδήποτε άλλο εξυπηρετεί μόνον ιδιοτελείς βλέψεις κάποιων.

Η αναζήτηση της Ροδοσταυρικής ιδιότητας, και γενικά της ιδιότητας του Μηθιμένου, δεν είναι μία απλή εγγραφή σε κάποιο κατάλογο με-

λών. Είναι η παραδοχή της θυσίας του «εγώ», της καθόδου στα βάθη του εσωτερικού μας εαυτού με ταπεινότητα, χωρίς έπαρση, κάτι που εξ' άλλου θεωρητικά όλοι οι Μυημένοι διδάσκονται μέσα από την ακροστοιχίδα V.I.T.R.I.O.L. (*Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem*)¹. Η φράση αυτή μπορεί να αποδοθεί στη νεοελληνική γλώσσα ως «*Επισκέψου το εσωτερικό της γης και ανορθώμενος θα ανακαλύψεις την Απόκρυφη Λίθο*». Δηλαδή ψάξε μέσα σου, διότι το Σύμπαν ερμηνεύεται ερμηνεύοντας τον ίδιο τον Άνθρωπο και όχι το αντίστροφο. Απομένει η έμπρακτη εφαρμογή του. Πολλοί εισέρχονται σε Μυητικούς Οργανισμούς με στόχο την προσωπική τους εγωιστική εξύψωση, κλείνοντας ουσιαστικά την πόρτα στην Αλήθεια. Λίγοι γνωρίζουν ότι το «εγώ» ακυρώνει κάθε προσπάθεια φώτισης και εξακολουθούν να αναζητούν το Φως λειτουργώντας με ταπεινότητα, χωρίς προβολή τίτλων, προσπαθώντας να εξυψωθούν πνευματικά ταπεινώντας κάθε εξωτερική έπαρση. Σε αυτούς αφιερώνεται αυτό το βιβλίο. Αυτοί θα το καταλάβουν. Αυτοί θα προβληματισθούν με τις αναφορές του. Όχι εγκυκλοπαιδικά, αλλά εσωτερικά και ουσιαστικά.

Στο βιβλίο αυτό, εκτός της σύντομης ιστορικής αναφοράς στην εμφάνιση του κινήματος αυτού, γίνεται μία ανασκόπηση της σύνδεσης του Ροδοσταυρικού ιδεώδους με τις Παραδόσεις του Γνωστικισμού, του Τεκτονισμού, του Μαρτινισμού και τέλος γενικά με τον Ερμητισμό, καθότι ο Ερμητισμός είναι κοινό στοιχείο όλων των Παραδόσεων αφού τα περισσότερα στοιχεία είναι ταυτόσημα, λαμβανομένου υπόψη ότι η πορεία του αναζητητή της Αλήθειας είναι μία, ασχέτως του μέσα από ποια Ατραπό την αναζητά.

Καλή μελέτη...

---

¹ Περιλαμβάνεται στο έργο *AZOTH ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ* του Γερμανού Αλχημιστή Βασίλειου Βαλεντίνου (1394-1450). Το 1599 εξέδωσε το έργο Αλχημικό έργο «*Τα δώδεκα κλειδιά*». Περιγράφει την πορεία του Μεγάλου Έργου μέχρι το Χυμικό Γάμο του Μυημένου, ο οποίος είναι και η τελείωση της μυητικής διαδικασίας σύμφωνα με το ομότιτλο έργο των πρώτων Ροδοσταύρων.

Πώς ξεκίνησε

Με την «πτώση» του ανθρώπου, η Σοφία, μέσω του Νώε και των Πατριαρχών, πέρασε στους αρχαίους φιλοσόφους που τόσα μας άφησαν, στον Ζωροάστρη, τους Χαλδαίους, τους Πέρσες, τους Έλληνες και τους Αιγυπτίους και έφτασε μέχρι την Εβραϊκή Καμπαλά. Με την έλευση του Χριστού και της νέας εποχής Του², αυτή η Γνώση πέρασε στους Γνωστικούς, στους Ροδόσταυρους και σε λίγους μεταξύ των οποίων ο Κορνήλιος Αγρίππας³, ο Johannes Reuchlin⁴, ο Marsilio Ficino⁵, ο G. Pico della Mirandola⁶, ο Αγιίδιος Γκούντμαν κ.α., ενώ αυτοί αλλά και πολλοί άλλοι, για τους οποίους δεν έφτανε ένα βιβλίο να καταγραφούν, έγιναν θεματοφύλακες αυτής της Παράδοσης.

Μύστες των διαφόρων Παραδόσεων που δημιουργήθηκαν για την διάδοση της Μυητικής Γνώσης και της Σοφίας, εργάστηκαν στο ορατό και το αόρατο πεδίο και μαζί με άλλες οντότητες συνέβαλαν στη δημιουργία των Εγρηγορότων⁷ τα οποία μαζί με την έμπρακτη λειτουργία

---

² 1^η εποχή ήταν η εποχή του Νόμου, 2^η η εποχή της Αγάπης, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, και 3^η θα είναι η εποχή που περιγράφει η Αποκάλυψη του Ιωάννη, η οποία θα είναι κατά πολύ φωτεινότερη και πνευματικότερη.

³ Ο Ερρίκος Κορνήλιος Αγρίππας φον Νετσεσάιμ (Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim) γεννήθηκε στην Κολωνία το 1486 και πέθανε το 1535. Υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της αναγέννησης, διακρίθηκε ως φιλόσοφος, αστρολόγος, αλχημιστής, γιατρός και στρατιωτικός. Καταξιώθηκε με το βιβλίο «Απόκρυφη Φιλοσοφία», με την οποία υπερασπίστηκε τη μαγεία ως υπέρτατη διαδρομή προς την κατανόηση του κόσμου και του Θεού.

⁴ Johannes Reuchlin. 1455-1522. Γερμανός λόγιος ανθρωπιστής, νομικός, ακαδημαϊκός και μελετητής ελληνικών κι εβραϊκών έργων.

⁵ Ο Marsilio Ficino, σε λατινική απόδοση Marsilius Ficinus, (19 Οκτωβρίου 1433 – 1 Οκτωβρίου 1499) ήταν ένας από τους ουμανιστές (ανθρωπιστές) φιλοσόφους που άσκησαν τη μεγαλύτερη επίδραση στην πρώιμη Ιταλική Αναγέννηση, καθώς βρισκόταν σε επαφή με κάθε σημαντικό διανούμενο και συγγραφέα των ημερών του. Αναζωογόνησε το νεοπλατωνισμό και υπήρξε ο πρώτος μεταφραστής όλων των σωζόμενων έργων του Πλάτωνα στη λατινική γλώσσα. Θεμελιωτής της Πλατωνικής Ακαδημίας της Φλωρεντίας.

⁶ Giovanni Pico Conte della Mirandola, (24 Φεβρουαρίου 1463 – 17 Νοεμβρίου 1494). Χριστιανός Μυστικιστής, Αλχημιστής και Καμπαλιστής. Από τους πρωτοπόρους στη σύνδεση Χριστιανισμού και Καμπαλά μαζί με τον Johannes Reuchlin. Το έργο του «72 συμπεράσματα» πραγματοποιήθηκε αυτό ακριβώς το θέμα. Μέλος της περίφημης Πλατωνικής Ακαδημίας της Φλωρεντίας. Προσπάθησε να θεμελιώσει την παράδοση της Χριστιανικής Καμπαλά ως μία από τις βάσεις του πρώιμου νεότερου δυτικού Εσωτερισμού.

⁷ Εγρηγορός είναι η άρατη οντότητα που κατευθύνει έναν Μυητικό Οργανισμό. Αποτελείται από 1)τα ορατά μέλη, 2)τα αναχωρήσαντα για άλλα πεδία και 3)αόρατες οντότητες άλλων επιπέδων ύπαρξης. Τα Εγρηγορότα που δημιουργήθηκαν για ανθρώπινες ανάγκες (σωματεία, πολιτικές,

των επίγειων μελών εργάσθηκαν και εργάζονται για την αποκατάσταση της ανθρωπότητας.

Θεωρούμε αναγκαίο να περιγράψουμε εν συντομία την «πτώση» προκειμένου να κατανοήσουμε και την έννοια της αποκατάστασης η οποία θα μας συντροφεύσει ως Ρόδο που ανθίζει στο σταυρό.

Ο Θεός ή Προπάτωρ εκπόρευσε θεϊκές οντότητες Αγγέλους ή Αιώνες⁸ ή Eones, εκ των οποίων όμως κάποιοι εργάσθηκαν διεστραμμένα εκμεταλλευόμενοι την Ελευθερία Βούλησης που τους είχε δοθεί. (*Εωσφόρος ή Ιαλδαβαώθ κ.ο.κ.*). Προκειμένου όμως να συνεχισθεί το Θείο σχέδιο ο Θεός έδωσε ακόμη μία ευκαιρία δημιουργώντας τον Adam Kadmon, άνθρωπο με θεϊκές ιδιότητες αλλά και Ελευθερία Βούλησης, αναθέτοντάς του διπλή αποστολή. Τη συγκράτηση της διεστραμμένης δράσης των εκπεσόντων Αγγέλων και τη συνέχιση του Θείου σχεδίου δημιουργώντας θεϊκούς απογόνους. Όμως και αυτός έκανε κακή χρήση της Ελευθερίας Βούλησης που είχε λάβει και εξέπεσε στην πόλωση του δυαδικού, του καλού και του κακού. Διατήρησε όμως την πνευματικότητά του ως θεία σπίθα. Αυτή η θεία σπίθα αναζητά απεγνωσμένα την αφύπνισή της ως Ρόδο στη μέση του σταυρού.

Η Ερμητική Παράδοση, μέσα από το έργο φωτισμένων συνανθρώπων μας, και των Γνωστικών που κράτησαν καθαρή την Χριστιανική Διδασκαλία, βρήκε σάρκα και οστά συμβάλλοντας στην εξέλιξη του Δυτικού κόσμου. Όπως κάποιοι σύγχρονοι έγραψαν: «*Ροδοσταυρισμός είναι η έκρηξη της πανάρχαιης Εσωτερικής Παράδοσης*».

Ουσιαστικά, την εποχή που έγινε η πρώτη ορατή εμφάνιση του Ροδοσταυρικού κινήματος συντελείτο μία καθαρή και αγνή μορφή Πνευματικού Διαφωτισμού ή Ιλλουμινισμού⁹, με την ετυμολογική έννοια του όρου που σημαίνει «*Φώτιση*». Επρόκειτο για τη μορφή εκείνη Φώτισης που θα ενέπνεε τον Παραδοσιακό Τεκτονισμό καθώς και το

κοινωνικές ή αθλητικές κινήσεις) δεν διαθέτουν το 3^ο σκέλος και ενίοτε ούτε το 2^ο και δεν έχουν καμμία διαχρονική πνευματική επιρροή στην ανθρωπότητα.

⁸ Σύμφωνα με τη Γνωστική θεωρία ο αληθινός και αγαθός Θεός (Προπάτωρ) απέκτησε θεϊκούς απογόνους οι οποίοι αποκαλούνταν «Αιώνες» ή «Eones». (με κεφαλαίο Α για να ξεχωρίζει από τη χρονική έννοια).

⁹ Καμμία σχέση με τους Ιλλουμινάτι της Βαυαρίας του Βάϊσχάουπτ (κοινωνική και πολιτική οργάνωση και όχι μνηστική), ο οποίος είχε έλθει σε αντίθεση με τους Ροδόσταυρους της εποχής του.

Μαρτινισμό, κοινώς αυτό που σήμερα ονομάζουμε «*Δυτικό Εσωτερισμό*».

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο «*Διαφωτισμός*» του ορθολογισμού και της λογικής του 18^{ου} αιώνα, αποτέλεσε ένα εντελώς διαφορετικό κίνημα. Από αυτό προετοιμάστηκε το έδαφος για τη Γαλλική Επανάσταση. Το κίνημα αυτό πρέσβευε τον ορθολογισμό ως κύριο μέσο προόδου του ανθρώπου. Αντίθετα ο «*Πνευματικός Διαφωτισμός*» ή «*Ιλλουμινισμός*» αφορά την αποκατάσταση του ανθρώπου στις πνευματικές του ισχύς και αρχές, και είναι κάτι εντελώς διαφορετικό καθότι πρεσβεύει την πνευματική ανύψωσή του μέσα από τη Γνώση και την επιστροφή του στις παραδοσιακές αξίες που κατείχε αλλά έχασε. Ο ορθολογισμός και η λογική είναι πολύτιμα εργαλεία για τη ζωή του ανθρώπου αλλά η αξία τους αφορά την επίγεια διαχείριση της ζωής μας και όχι την πνευματική αποκατάσταση που πρέσβευε ο Πνευματικός Διαφωτισμός.

Ο Ροδοσταυρισμός ως εσωτερικός θεσμός αποτέλεσε έναν τρόπο σκέψης του οποίου οι ρίζες ανάγονται στην αρχαιότητα και που αργότερα περιγράφηκε ως Δυτική Εσωτερική Παράδοση.

Μία μελέτη του Rudolf Joseph Lorenz Steiner ανάγει την πηγή του Ροδοσταυρικού κινήματος στους βιβλικούς χρόνους και αναφέρει: «*Στο Ροδοσταυρισμό υπάρχει η θαυμαστή αρμονία ανάμεσα στην Αιγυπτιακή ανάμνηση της Σοφίας και τη Χριστιανική ώθηση για δύναμη*». Ενώ κάπου αλλού λέγει: «*Είπα πώς από τον 11^ο, 12^ο, 13^ο και 14^ο αιώνα, το πνεύμα ενεργούσε ως αληθινά Ροδοσταυρικό, αλλά υπήρχε από πάντα, μόνο που πήρε την τελευταία μορφή στις εποχές που αναφέρθηκαν. Το πνεύμα που είναι τώρα γνωστό σαν Ροδοσταυρικό φτάνει στα πρώτα χρόνια της ανθρωπότητας. Τα μυστήριά του υπήρχαν στην Ατλαντίδα. Η δραστηριότητά του αναπτύχθηκε πρόσφατα και γίνεται διαρκώς πιο συνειδητή. Διαχυνόταν μέχρι πρόσφατα ασυνείδητα στις καρδιές και τις ψυχές των ανθρώπων*».

Μπορεί η ορατή εμφάνισή τους να έγινε τον 17^ο αιώνα, όμως πολύ πιο πριν Ροδόσταυροι είχαν εμφανισθεί από την εποχή των Αποστόλων του Χριστού. Αποστολή τους ήταν να ενώσουν την Αρχαία Αιγυπτιακή-Ιουδαϊκή Μύηση του Ρόδου, διατηρημένη ήδη από τους Εσσαίους, με τη Μύηση του Σταυρού, που ενσωμάτωσε την Διδασκαλία του Ιη-

σού. Έτσι οι Απόστολοι αναβάθμισαν τη Μυητική Παράδοση, μεταδίδοντάς τη στους πανάρχαιους πολιτισμούς των παραλίων της Μεσογείου. Ο Ροδοσταυρισμός συνάντησε έτσι τις Αδελφές Μυήσεις των Ορφικών, των Πυθαγορείων, των Δρυίδων, Ζωροαστρών στην Περσία, έως και την Ινδία.

Στο Βυζάντιο έχουμε αναφορές για Ροδοσταυρική παρουσία κατά την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και νωρίτερα. Υπό την αιγίδα του Αυτοκράτορα Αλέξιου Κομνηνού ιδρύθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1090 το Τάγμα των «Αδελφών της Ανατολής». Από το Τάγμα αυτό προήλθε αργότερα το Τάγμα των «Αγνώστων Φιλοσόφων». Σε αυτήν την Αδελφότητα, μνήθηκε ο Louis Claude de Saint Martin. Στην γενεαλογία των «Αγνώστων Φιλοσόφων» είχαν προηγηθεί ο Heinrich Khunrath¹⁰, ο Ερρίκος Σήθων ο κοσμοπολίτης μαθητής του Σεντιβόγκιους, ο δούκας Σαξώνιος Κομνηνός και ο Jakob Böhme¹¹.

---

¹⁰ Heinrich Khunrath 1560-1605. Γερμανός Αλχημιστής, ιατρός και Καμπαλιστής. Συγγραφέας του «Αμφιθεάτρου της Αιώνιας Σοφίας»

¹¹ Jacob Böhme. Γερμανός υποδηματοποιός (1575-1624). Ανώτερη διάνοια, ενέλλασε τη σεμνότατη εργασία του (υποδηματοποιός) με το διαλογισμό και τη μελέτη, οικοδομώντας ένα μυστικό σύστημα στο οποίο η φιλοσοφία αναπτυσσόταν σε συνδυασμό με το Ευαγγέλιο. Πιθανώς τα έργα του («Τα ουράνια και γήινα μυστήρια», «Η αναδυόμενη Αυγή», «Η υπογραφή όλων των πραγμάτων», «Περί της αληθούς μεταμελείας», «Περί της θείας ενατένισης» και άλλα) επηρέασαν τη σκέψη των Spinoza, Schelling και ίσως του Hegel. Το κίνημα σκέψης του βρήκε συνεχιστές τους Heinrich Khunrath, William Law, Giovanni Roth και Louis Claude de Saint Martin ο οποίος μετέφρασε στα Γαλλικά μέρος των έργων του. Ονομάστηκε «Τεύτων Φιλόσοφος» (Οι Τεύτονες Ιππότες ήταν αποστρατικοποιημένο Γερμανικό ιπποτικό τάγμα.) ή «Θεόσοφος του Γκαίρλιτς». Σε

Υπό την αιγίδα του Αυτοκράτορα Αλέξιου Κομνηνού, επίσης, έχουμε την ίδρυση του Τάγματος των «*Ροδοσταύρων της Ανατολής*» ή «*R☩C d'O*» ή «*RCO*». Πρώτος Imperator αυτού του Τάγματος αναφέρεται ο Μιχαήλ Ψελλός (1018-1096). Σύμφωνα με μία λιγότερο πιθανή εκδοχή η ίδρυσή τους έγινε δύο αιώνες νωρίτερα, ο δε Μιχαήλ Ψελλός δεν είναι ο γνωστός λόγιος, αλλά ο επονομαζόμενος Ψελλός ο Πρεσβύτερος ή ψευδο-Ψελλός, μαθητής του Πατριάρχη Φωτίου και διδάσκαλος του Λέοντος Στ' του Σοφού. Αληθοφανέστερη όμως εκδοχή για την ίδρυση των **R☩C d'O** είναι αυτή που θέλει τον Δημήτριο Σεμελά να λαμβάνει την μνητική αυτή διαδοχή στο Κάιρο από το περιβάλλον των «Φιλαδέλφων του Στρατού», που αποτελείτο από αξιωματικούς του Γαλλικού στρατού στους οποίους, ήδη από τις Ναπολεόντιες εκστρατείες, είχε διαδοθεί ευρέως ο «Αρχέγονος Τύπος Φιλαδέλφων της Narbonne» του Chefdebien d'Armissan. Σε αυτόν τον «Αρχέγονο Τύπο Φιλαδέλφων της Narbonne», ο τελευταίος βαθμός ήταν ο «Ροδόσταυρος του Μεγάλου Ροδαρίου», ο οποίος βαθμός αυτονομήθηκε (μετά το θάνατο του Chefdebien d'Armissan το 1814) και μετασηματίστηκε σε **Rose☩Croix d'Orient**. Ο «Αρχέγονος Τύπος Φιλαδέλφων της Narbonne» είχε προέλθει από τους «Φιλαλήθεις» οι οποίοι αποτέλεσαν συνέχεια των Elus Cohen του Martines de Pasqually.

Τάγματα που έφεραν τον τίτλο του Rose☩Croix, εμφανίσθηκαν κατά τον 14^ο αιώνα, ως κληρονόμοι Κολεγίων Πυθαγορείων, Αιγυπτίων, Ινδουϊστών, Ευμολπιδών της Ελευσίνας, Βραχμάνων, Μάγων της Περσίας, Γυμνοσοφιστών της Αιθιοπίας και Αράβων. Στην Φλωρεντία κατά τον 17ο αιώνα υπήρξε ένα «*Τάγμα των Μάγων*», αποσχισμένο από τους Αδελφούς R☩C κατά τον 15^ο αιώνα. Κατά τον 16^ο αιώνα ο Ερρίκος Κορνήλιος Αγγίππας ίδρυσε μία Μυστική Εταιρία γνωστή ως «*Κοινότητα των Μάγων*». Από αυτήν γεννήθηκε το 1570 στη Γερμανία μία αδελφότητα αποκαλούμενη «*Οι Αδελφοί του Χρυσού Ροδόσταυρου*», κάτι που γνωρίζουμε από ένα έγγραφο του Michael Maier¹². Αυτός έβαλε την Αλχημική σφραγίδα στο Ροδοσταυρισμό.

αυτό το κίνημα συναντάμε τους J.G.Gichtel, Kirchberger, Heinrich Khunrath, V.Weigel, W.Law, K.v.Eckartshausen, E.Swedenborg, Θ.Καίρη και άλλους.

¹² Γερμανός γιατρός και σύμβουλος του Rudolf II των Αψβούργων. Ήταν λόγιος αλχημιστής, επιγραμμιστής και ερασιτέχνης συνθέτης. Συγγραφέας του Αλχημικού έργου *Atalanta Fugiens* (Αταλάντη φεύγουσα)

Ο Michel de Nostredame¹³, γνωστός ως Νοστράδαμος, το 1555 είχε γράψει προφητικά: «Μία νέα φιλοσοφική αίρεση θα περιφρονήσει το θάνατο, τις τιμές και τα πλούτη, η έδρα της θα είναι κοντά στα Γερμανικά όρη, πολλοί θα τους υποστηρίζουν και θα ακολουθήσουν».

Το 1618, ο Daniel Møgling¹⁴ με το ψευδώνυμο Theophilus Schweighardt Constantiens δημοσίευσε ένα σημαντικό κείμενο με τίτλο: «Καθρέπτης της Σοφίας των Ροδοσταύρων». Σε αυτό το κείμενο βρίσκουμε τη φράση: «Αν καταλαβαίνεις και ακολουθείς τα συναισθήματά σου, δεν θα επιθυμήσεις ποτέ τίποτα άλλο, και όπως εγώ θα είσαι ικανοποιημένος και θα ρωτάς ελάχιστα για τη δυστυχία του κόσμου. Και ξέρω πώς να συντηρηθώ σε αυτό και δεν θα μου λείψουν ούτε χρήματα ούτε αγαθά».

Λίγο πιο πριν από το βιβλίο του Daniel Møgling και συγκεκριμένα στα 1614, 1615 & 1616 εμφανίσθηκαν τα πρώτα κείμενα μίας άγνωστης μέχρι εκείνη τη στιγμή Αδελφότητας που τιτλοφορείτο «Αδελφότητα του Ρόδου και του Σταυρού» ή «Ροδόσταυροι» ή «RXC».

Το πρώτο ήταν όταν το 1614 δημοσιεύθηκε στο Κάσελ ένα ανώνυμο Ροδοσταυρικό μανιφέστο με τίτλο «*Fama Fraternitatis*».

Λίγο αργότερα ακολούθησε ένα άλλο μανιφέστο με τίτλο «*Confessio Fraternitatis RXC*»,

Το 1616 ακολούθησε ένα τρίτο, ανώνυμου συγγραφέα, με τίτλο «*Οι Χυμικοί Γάμοι του Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς*» που πιστεύεται όμως ότι ανήκει στον Βαλεντίν Αντρέα. Το βιβλίο αυτό έχει Αλχημικές αναφορές και συμβολισμούς. Η Αλχημεία θεωρείται τέχνη των χυμών (χυμευτική) και γιαυτό ο όρος αναγράφεται «Χυμικός».

Η πρώτη έκδοση του «*Fama Fraternitatis*» είχε τίτλο «*Συμπαντική και Γενική Μεταρρύθμιση ολόκληρου του κόσμου*». Όντως επρόκειτο για μεταρρύθμιση. Μεταρρύθμιση πνευματική, επιδίωξη αλλαγής πλευσης της ανθρωπότητας. Ήδη η ανθρωπότητα βρισκόταν σε αναζήτηση της ταυτότητάς της, με πολλές οργανώσεις Μυητικού χαρακτήρα, και προσωπικότητες που δρούσαν προσπαθώντας να δώσουν απαντήσεις στα

---

¹³ Michel de Nostredame (1503-1566). Γάλλος φαρμακοποιός και αστρολόγος, γνωστός για το βιβλίο του *Les Propheties*, που εκδόθηκε το 1555. Το βιβλίο του θεωρήθηκε πρόβλεψη πολλών μεγάλων ιστορικών γεγονότων.

¹⁴ Daniel Møgling με ψευδώνυμο Theophilus Schweighardt Constantiens (1596-1635) ήταν Γερμανός αλχημιστής και Ροδόσταυρος.

προαιώνια ερωτήματα του ανθρώπου σχετικά με την προέλευσή του αλλά κυρίως τον προορισμό του. Ήταν η εποχή κατά την οποία λάμβανε χώρα μία τεράστια διεύρυνση γνώσης. Ο Κοπέρνικος είχε φέρει επανάσταση με την θεωρία του Ηλιακού συστήματος. Η Αμερικανική Ήπειρος είχε ανακαλυφθεί και εν μέρει εποίκισθεί. Ο Giordano Bruno είχε καεί στην πυρά διότι δήλωσε ότι το Σύμπαν είναι απέραντο. Είχε ήδη πραγματοποιηθεί ο περίπλους της γης. Ο Γαλιλαίος είχε ήδη δει τους κρατήρες της Σελήνης.

Την εποχή εκείνη λειτουργούσε ήδη (από τον 15^ο αιώνα) η περιβόητη «Πλατωνική Ακαδημία της Φλωρεντίας» από επιφανείς προσωπικότητες του πνεύματος¹⁵ ταράζοντας τα πνευματικά δεδομένα της εποχής. Τα Ροδοσταυρικά μανιφέστα του 17^{ου} αιώνα ήρθαν για να δηλώσουν ότι δεν εμπιστεύονταν πλέον την ονομαζόμενη «παλαιά φρουρά», την παλιά νοοτροπία και απαιτείτο μία ανοιχτόμυαλη σκέψη και μία νέα εποχή.

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι αυτή η έκρηξη γεγονότων και διεργασιών δεν είναι τυχαία. Το αρχέτυπο της Σοφίας η οποία προϋπάρχει του ανθρώπινου είδους είναι πάντοτε παρόν και επιζητεί διακαώς να εκφρασθεί και να εκδηλωθεί. Ο μόνος τρόπος είναι να βρεί τους κατάλληλους δέκτες που θα γίνουν πομποί. Όπως ο Ιησούς γεννήθηκε ως άνθρωπος αλλά κατέστη Κεχρισμένος (Χριστός) για να ολοκληρώσει το Θείο Σχέδιο. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω των Εγρηγορότων τα οποία, πέραν των συνισταμένων αόρατων οντοτήτων πρέπει, προκειμένου να λειτουργήσουν στο υλικό πεδίο, να ενσωματώσουν ορατά μέλη.

Το «*Confessio Fraternitatis*» το οποίο γράφτηκε το 1610 στράφηκε έξι χρόνια πριν στο θαυμαστό 1604, έτος κατά το οποίο, όπως θα δούμε πιο κάτω, συνέβησαν σημαντικά γεγονότα που όρισαν μία νέα εποχή, όπως οι προβλέψεις του Simon Stevin και η αναφερόμενη ανακάλυψη του τάφου του Christian Rosenkreuz. Την ίδια εποχή ανθούσε ο «Πιετισμός» του Φίλιπ Γιάκομπ Σπένερ, που ήταν ένα Γερμανικό κίνημα μεταρρύθμισης που προήλθε από το Μυστικισμό και τη Θεοσοφία.

---

¹⁵ «ΠΛΑΤΩΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ». Ιδρύθηκε από τον Cosimo de Medici, ενώ εμπνευστής της υπήρξε ο Γεώργιος Πλήθων Γεμιστός. Εκεί βρίσκουμε τους Johannes Reuchlin (Καπνίων), Δημήτριο Χαλκοκονδύλη, Ιωάννη Αργυρόπουλο, G.Pico della Mirandola, Marsilio Ficino, και άλλους. Στόχος της ήταν να προβάλλουν τον Πλατωνικό τρόπο μόρφωσης του ανθρώπου, πιο ελεύθερο από τον αυστηρό Αριστοτελισμό που κυριαρχούσε εκείνη την εποχή.

Τα αποτελέσματα αυτής της προηγηθείσας έκρηξης και των διεργασιών δεν άργησαν να φανούν. Το 1598 ο Simon Studion¹⁶ δημιούργησε την «Ευαγγελική Σταυροφορική Φρουρά» η οποία υιοθέτησε ως σύμβολό της το σταυρό με το ρόδο. Τότε εμφανίσθηκαν δύο τάσεις Ροδοσταυρισμού:

Η 1^η ήταν η «Aurea+Crucis» (Αδελφοί του Χρυσού Σταυρού). Από αυτήν προέκυψε αργότερα, και συγκεκριμένα το 1888 η ίδρυση από τους Stanislas de Guaita¹⁷ και Joséphin Péladan¹⁸ του «Καμπαλιστικού Τάγματος του Ρόδου και του Σταυρού» (KR☩C). Αργότερα ο Josephin Péladan δημιούργησε το «Τάγμα του Καθολικού Ροδόσταυρου». Την ίδια εποχή (19^ο αιώνα) έχουμε την εμφάνιση του Τάγματος «The Hermetic Order of the Golden Dawn» (Ερμητικό Τάγμα της Χρυσής Αυγής) από τους William Robert Woodman, William Wynn Westcott και Samuel Liddell Mathers, όπου μετά τον 4^ο βαθμό τα μέλη εισέρχονται στον εσώτερο κύκλο του «Τάγματος του Ρουμπινένιου Ρόδου και Σταυρού».

Η 2^η ήταν η «Rosae Crucis» με τους Francis Bacon¹⁹ και Thomas Vaughan²⁰ από τους οποίους προήλθε το 1660 μια εταιρία με τίτλο «Αόρατο Κολέγιο των Ροδοσταύρων», το οποίο πήρε επίσημη μορφή και αποτέλεσε τον πρόδρομο της σημερινής «Royal Society of London» ή «Βασιλικής Εταιρίας του Λονδίνου»²¹.

---

¹⁶ Simon Studion. (1543-1605) Γερμανός δάσκαλος Λατινικών, ποιητής, ιστορικός, αρχαιολόγος και συγγραφέας αποκρυφικής λογοτεχνίας.

¹⁷ Stanislas de Guaita. (1861-1897). Γάλλος Εσωτεριστής, Ροδόσταυρος, Μυστικιστής. Μέλος του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος. Το 1888 είχε δημιουργήσει στο Παρίσι το Καββαλιστικό Τάγμα του Ρόδου και Σταυρού (KR☩C), στο Υπάτο Συμβούλιο του οποίου συμπεριέλαβε, μεταξύ των 12 μελών του, τους Gerard Encausse (Papus), Josephin Péladan, Augustin Chabouseau, Marc Haven, Yvon le Loup (Sedir) και τον ηγούμενο Alta.

¹⁸ Joséphin Péladan (1858-1918) Καλλιτέχνης και Μαρτινιστής. Γνωστός για τα Ροδοσταυρικά σαλόνια όπου «πάντρεψε» τις τέχνες με τον Εσωτερισμό.

¹⁹ Francis Bacon Υποκόμης του Σαιντ Ωλμπανς. Άγγλος φιλόσοφος, πολιτικός, συγγραφέας και δεξιοτέχνης στη χρήση της αγγλικής γλώσσας.

²⁰ Thomas Vaughan 1621-1666. Ουαλός φιλόσοφος και Αλχημιστής.

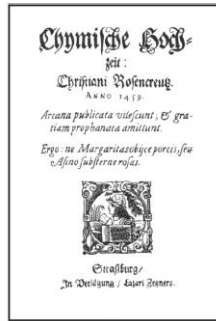
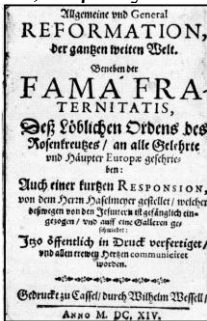
²¹ Η Βασιλική Εταιρεία του Λονδίνου ή Βασιλική Εταιρεία για τη Βελτίωση των Φυσικών Γνώσεων (The Royal Society of London for Improving Natural Knowledge), είναι επιστημονική εταιρεία που επέχει θέση Εθνικής Ακαδημίας επιστημών για το Ηνωμένο Βασίλειο. Ιδρύθηκε στις 28 Νοεμβρίου 1660 και της δόθηκε επίσημη Βασιλική άδεια από το βασιλέα Κάρολο Β΄. Πρόεδρος για την περίοδο 1703–1727 ήταν ο Sir Isaac Newton.

Σε αυτό το περιβάλλον έκρηξης Πνευματικού Διαφωτισμού το 1750 ο Martines de Pasqually²² ίδρυσε το «Ordre des Chevaliers Maçons Elus Cohen del' Univers» (Τέκτονες Ιππότες Εκλεκτοί Ιερείς του Σύμπαντος) το δε πνευματικό του κίνημα ονομάστηκε Μαρτινεζισμός.

Ο Jakob Böhme με το δικό του κίνημα θα επηρέαζε σύντομα τη σκέψη και τις διδασκαλίες του πλανήτη και ο επηρεασμένος από αυτόν Louis Claude de Saint Martin²³ λίγο αργότερα θα ξεκινούσε το δικό του σύστημα μεταμόρφωσης και φώτισης του Ανθρώπου που έμεινε να ονομασθεί Μαρτινισμός.

Ο Τεκτονισμός έκανε τα δικά του βήματα σε μία ανθρωπότητα η οποία προσπαθούσε να βρεί τον πνευματικό της βηματισμό.

Έτσι ο Δυτικός Εσωτερισμός προερχόμενος από την Οικουμενική Παράδοση που έφτασε σε μας από τους Γνωστικούς και τους Ερμητιστές, βρήκε έκφραση σε τρεις κλάδους που έφεραν στους ώμους τους την αρχέγονη Γνώση: Τον Παραδοσιακό Τεκτονισμό, το Μαρτινισμό και το Ροδοσταυρισμό ο οποίος εντάχθηκε στους υψηλούς βαθμούς των δύο πρώτων, κυρίως δε του Μαρτινισμού.

Τα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα

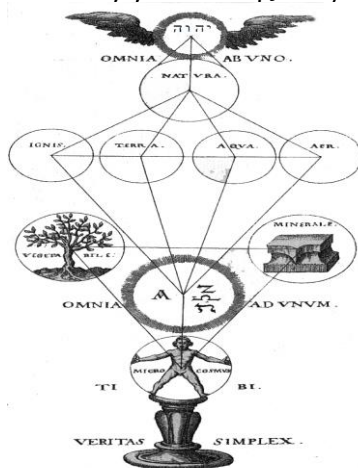
Σημ: Η αναλυτική ιστορία των Ροδοσταυρών και του κινήματός τους αποτυπώνεται, για όποιον ενδιαφέρεται, στο: «*Η ιστορία του Ροδοσταυρικού κινήματος*», του ίδιου συγγραφέα και διατιθέμενο από τις ίδιες ιστοσελίδες.

²² Martines de Pasqually (1727-1774). Ένας από τους σημαντικότερους Διδασκόλους καταπιστευματοδόχους της μυστικιστικής παράδοσης. Διδάσκαλος του Louis Claude de Saint Martin.

²³ Louis Claude de Saint Martin (1743-1803). Θεμελιωτής της Μύησης η οποία φέρει τον Άνθρωπο σε απευθείας επαφή με την πηγή του, και τον αποκαθιστά στις πνευματικές ισχύεις που κατείχε αλλά έχασε εξ' αιτίας της «πτώσης».

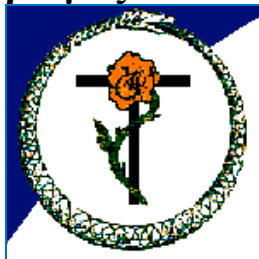
Ιδού τί μας λέγει σχετικά ο Vicenzo Soro:

«Οι Ροδόσταυροι (R☩C) είναι οι Θεμελιώδεις Άγνωστοι της Γνώσης: Δηλαδή, ας το επαναλάβουμε, του μοναδικού Εσωτερικού πνεύματος όλων των εκκλησιών και όλων των θρησκειών. Υπήρχαν πάντα, με διαφορετικά ονόματα σε όλες τις εποχές και σε όλες τις χώρες του κόσμου. Και όταν λέμε Τάγμα του Ρόδου και του Σταυρού, δεν εννοούμε μια ιεραρχική Μητρική οργάνωση ή ο,τιδήποτε άλλο του είδους, αλλά εννοούμε την Παγκόσμια Μυστική Κοινωνία, μοναδική και αδιαίρετη, όλων των Υψηλών Μυημένων της Ανατολής και της Δύσης, και των δύο ημισφαιρίων. Αποτελούμενη από δύο μεγάλες οικογένειες (τους Απόκρυφους Δάσκαλους της Ανατολής και τους Ανώτερους Άγνωστους της Δύσης), αυτή η Παγκόσμια Κοινωνία έχει τις ρίζες της στην ύψιστη αρχαιότητα και μέσω των Πατέρων του Γνωστικισμού και των ηγετών του νεοπλατωνικού κινήματος, χρονολογείται από τον Πλάτωνα και τον Πυθαγόρα, και στη συνέχεια από τους Εσσαίους μέχρι τους Ζεντικούς Μάγους και τους Βεδικούς Διδασκάλους. Μέσα σε αυτά βρίσκονται τα κέντρα οδήγησης και καθοδήγησης ολόκληρης της πνευματικής εξέλιξης του Πλανήτη μας. Από εκεί αναδύθηκαν και συνεχίζουν να αναδύονται οι Πρεσβευτές του Φωτός, οι Εκπαιδευτές και οι Μεσσίες, και από εκεί όλα τα μυστηριώδη ρεύματα που δρουν στο γίγνεσθαι της ανθρωπότητας»

Το δένδρο της Πανσοφίας
Από το "ο καθρέπτης της σοφίας των
Ροδόσταυρων" που δημοσιεύθηκε
το 1618 από τον Daniel Mögling

Ροδοσταυρισμός & Γνωστικισμός

Ο Γνωστικισμός, ο οποίος επηρέασε το Ροδοσταυρικό κίνημα, πιστεύει ότι το σύμπαν είναι μία δυαδικότητα ανάμεσα στο Πνεύμα και την Ύλη. Ο Ροδοσταυρισμός έχει την ίδια ιδέα την οποία εκφράζει με τις δύο γραμμές του σταυρού στο μέσον των οποίων ανθίζει το Ρόδο.

Σύμφωνα με τη Γνωστική θεωρία ο Θεός ή Προπάτωρ απέκτησε θεϊκούς απογόνους ως διαδοχικές εκπορεύσεις του που ονομάστηκαν Αιώνες ή Eones. Ένας κατώτατος Αιώνας (ο *Ιαλδαβαώθ ή κακός δημιουργός*) εξέπεσε και αποχωριζόμενος από τους υπολοίπους, δημιούργησε τον υλικό κόσμο, το κατώτατο στην ιεραρχία μεταφυσικό επίπεδο. Αυτός ήταν επικεφαλής των «*Αρχόντων*», κυβερνητών του υλικού κόσμου. Η νίκη του Γνωστικού επί των Αρχόντων είναι η άνθιση του Ρόδου στη μέση του σταυρού. Γνωστικισμός μπορεί να θεωρηθεί ως η εσωτερική σοφία του εσώτερου ζωντανού πυρήνα του ανθρώπου, στις πρωταρχικές αυθεντικές αποκαλύψεις όλων των μεγάλων θρησκειών. Ο Γνωστικισμός πιστεύει ότι το πνεύμα οφείλει να απελευθερωθεί μέσω της «Γνώσης».

Το Ροδοσταυρικό κίνημα ήταν αναμφίβολα ένα Γνωστικό κίνημα. Σε αυτό δεν διαφωνεί κανείς. Όμως εκείνη την εποχή εάν κάποιος ρωτούσε έναν οπαδό του Ροδοσταυρισμού αν θεωρούσε τον εαυτόν του Γνωστικό θα το αρνιόταν. Η εικόνα που είχε ο κόσμος για τους Γνωστικούς είχε επηρεστεί από τους πολέμιους Πατέρες της Εκκλησίας εκείνης της εποχής. Κι όμως μέσα στα Ροδοσταυρικά κείμενα βρίσκουμε στοιχεία που τα συνδέουν τη Βαλεντινιανή Γνώση²⁴ και τη Γνώση του

---

²⁴ Από το όνομα του Βαλεντίνου. Αφορά τη Γνώση του 2^{ου} και 3^{ου} αιώνα μ.Χ. Ο Βαλεντίνος (ή Ουαλεντίνος) ήταν Αιγύπτιος Γνωστικός του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα και ένας από τους κορυφαίους εκπροσώπους του Χριστιανίζοντος Γνωστικισμού, ιδρυτής του συστήματος του Βαλεντινιασμού. Καμμία σχέση με τον Βασίλειο Βαλεντίνο του 15^{ου} αιώνα.

2^{ου} και 3^{ου} αιώνα μετά Χριστόν. Σύμφωνα με τους Γνωστικούς το κακό δεν θεωρείται ως υπάρχον εν αρχή, αλλά ως το αποτέλεσμα μιας υποβάθμισης του καλού ή μιας πτώσεώς του μέσα στον κόσμο.

Το Ροδοσταυρικό κίνημα που άρχισε να δημιουργείται αποτέλεσε τον κρίκο σε μία αλυσίδα που συνέδεε τη Βαλεντινιανή Γνώση με τους Καθαρούς²⁵, τους Αλχημιστές, τον Μυστικισμό²⁶ του Μεσαίωνα, τους νεοπλατωνιστές και τον Παράκελσο. Επηρέασε όλα τα κινήματα με τον τρόπο σκέψης του και, λαμβάνοντας Χριστιανική Αποστολική διαδοχή με τον Jean Bricaud²⁷, έμελλε να λειτουργήσει ως Ερμητικός Χριστιανισμός.

Η αρχέγονη Γνώση, όχι ως μεταφορά πληροφοριών αλλά ως Γνώση του Ανθρώπου του Θεού και του Σύμπαντος έβρισκε ζηλωτές. Οι Γνωστικοί βρήκαν έδαφος έκφρασης μέσα στο Ροδοσταυρικό Κίνημα, όπως εξάλλου και μέσα σε όλες τις γραμμές του Δυτικού Εσωτερισμού. Όλα σχεδόν τα σύγχρονα Γνωστικά κινήματα εμπεριέχουν τη Ροδοσταυρική θεωρία και πράξη στις πρακτικές τους ενσωματώνοντας στον τίτλο τους την ένδειξη RⵁC.

Σύμφωνα με το βιβλίο «ΠΙΣΤΙΣ-ΣΟΦΙΑ», ένα Γνωστικό κείμενο που ανακαλύφθηκε το 1773, πιθανότατα γραμμένο μεταξύ του 3^{ου} και 4^{ου} αιώνα μ.Χ. (το οποίο παρουσιάζει τα Μυστήρια του Εσωτερικού Χριστιανισμού που δίδαξε ο Χριστός στους μαθητές Του μετά την Ανάστασή Του) η Βάρβελω είναι η πρώτη από τις τρεις δυνάμεις του αόρατου Προπάτορα ή η θηλυκή του όψη. Είναι η Μητέρα των εικοσιτεσσάρων εκπορευσεων, μία από τις οποίες είναι η Πίστις-Σοφία.

Ο Αιώνας Ιησούς, σύμφωνα με το αναφερόμενο Γνωστικό κείμενο, εμφύτευσε στη μητέρα Του τη δύναμη που έλαβε από την Βάρβελω. Σύμφωνα με τον Ιησού, η ερμηνεία του «κατ'εικόνα και ομοίωση» έχει ως εξής: «**Εικόνα**» είναι η χοϊκή (από χόμα) ουσία της μητέρας του κόσμου, η Βάρβελω που αντιστοιχεί στο Άγιο Πνεύμα. Από την Βάρ-

---

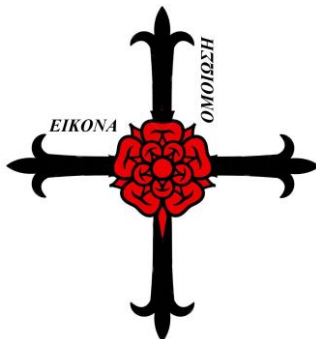
²⁵ «Καθαροί» ή «Αλβιγνοί» ήταν θρησκευτική σέκτα με Χριστιανικές ρίζες, η οποία βασίσθηκε σε στοιχεία Γνωστικισμού.

²⁶ Μυστικισμός μπορεί να οριστεί «προέκταση» της Θρησκείας. Η αλλιώς η «επιστήμη» που ασχολείται με την ένωσή μας με το Θείο.

²⁷ Jean (ή Joanny) Baptiste Bricaud. (1881-1934). Το 1912 χειροτονήθηκε ιερέας της Γκαλικανικής Εκκλησίας αργότερα δε καθιερώθηκε Επίσκοπος με το όνομα Του Jean II. Με την ένταξή του στο Γνωστικισμό ενσωματώθηκε στο Γνωστικό κίνημα η Αποστολική διαδοχή.

βελω η ΑΛΗΘΕΙΑ εκπορεύθηκε και παρεπιδήμησε στην Παναγία. «**Ομοίωση**» είναι η ανθρώπινη ψυχή που προέρχεται από τον Υιό, τον εκ δεξιών του Πατρός.

Άλλη μία ερμηνεία των δύο αξόνων του Σταυρού στον οποίο ανθίζει το Ρόδο.

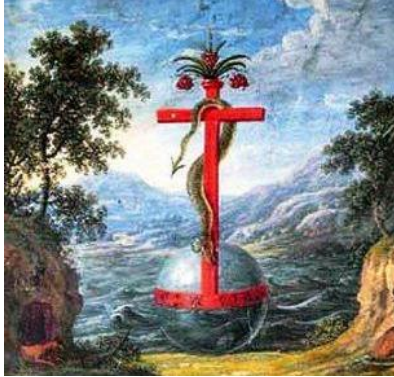

Ιδού ένα απόσπασμα από Γνωστική Λειτουργία: «*Χαίρε Πάλλευκο Κρίνο του λαμπρού και πάντοτε Γαλήνιου Πληρώματος και περίλαμπρο Ρόδο ουράνιας σαγήνης από το οποίο γεννήθηκε και από το γάλα του οποίου θήλασε ο Ιησούς το άνθος των Αιώνων, θέλησε, με θεία ρευστά να θρέψει τις ψυχές μας*».

Στη θεραπεία ασθενών, πρώτο και βασικό καθήκον των Ροδοσταύρων, βρίσκουμε το Γνωστικό Βαλεντινιανό μύθο της ψυχικής «αποκατάστασης» της Σοφίας Αχαμώθ από τον «*Αιώνα Άγιο Πνεύμα*», μια πνευματική λειτουργία της Θείας «*Μητέρας*». Η Σοφία είναι η Γνώση που κατέρχεται. Μία από τις μορφές που λαμβάνει κατερχόμενη είναι και η Σοφία Αχαμώθ. Η Σοφία Αχαμώθ δημιούργησε μαζί με τον Πληρωματικό²⁸ Λυτρωτή το πνευματικό σπέρμα το οποίο ο Ιησούς (*ενσάρκωση του Χριστού*) έλαβε κατόπιν με το βάπτισμα στις όχθες του Ιορδάνη. Από εκείνη την πρώτη ένωση προέκυψαν και τα πνευματικά σπέρματα τα οποία έχοντας ξεπεράσει διά της ελεύσεως του Λυτρωτή τις γήινες συνθήκες, ανέμεναν την πλήρη πραγματοποίηση της λύτρωσης η οποία ακριβώς θα επέλθει με τους εσχατολογικούς γάμους, όταν η μορφή ή θείο σπέρμα που κατοικεί στα σώματα θα ενωθεί με τον οικείο Άγγελο. Ο Ιησούς, ο νέος άνθρωπος, γεννήθηκε από το Άγιο

²⁸ Το Πλήρωμα, (σύμφωνα με τον Βαλεντίνο) αποτελείται από τον Πρώτο Πατέρα και τους 30 Αιώνες που απορρέουν από Αυτόν.

Πνεύμα, δηλαδή από τη Σοφία και το Δημιουργό αλλά, ενώ ο Δημιουργός του έδωσε σώμα, την ουσία την έδωσε η Κυρία μας Άγιο Πνεύμα²⁹, δηλαδή η Σοφία Αχαμώθ. Όταν όλο το διασκορπισμένο σπέρμα στα γήινα σφυρήλατα από το Δημιουργό σώματα θα έχει προσεγγίσει την τελειότητα, η Μητέρα τους Σοφία Αχαμώθ θα μεταφερθεί από τον τόπο της ενδιάμεσης περιοχής, το Όριο, όπου βρίσκεται τώρα μετά την αποστασία, και θα επανεισέλθει στο Πλήρωμα για να ενωθεί με το Λυτρωτή το γεννημένο από όλους τους Αιώνες. Τότε στο Πλήρωμα θα έχει επανεδραιωθεί πλήρης ισορροπία όπως ήταν από την απαρχή.

Η Σοφία είναι η Νύμφη και το Άγιο Πνεύμα είναι ο Νυμφίος, η δε γαμήλια αίθουσα είναι όλο το Πλήρωμα. Τότε όλοι οι πνευματικοί, χωρίς πλέον να κωλύονται, θα εισέλθουν στο Πλήρωμα και θα δοθούν προς γάμον στους Αγγέλους του Λυτρωτή. Το πνευματικό σπέρμα έχει ανάγκη μίας δοκιμασίας ωρίμανσης και τελειοποίησης και αυτή η δοκιμασία θα πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια και διαμέσου της παραμονής στον κόσμο της εκδήλωσης. Εδώ βλέπουμε μία αναλογία των «δοκιμασιών» που επιφυλάσσονται στους προς μύηση στους Μηητικούς Οργανισμούς.

Βλέπουμε επιπλέον ουσιαστικά άλλη μία οπτική των Χυμικών γάμων του Christian Rosenkreuz.

Η «*Fama Fraternitatis*» μιλούσε για την προϋπάντηση του Ήλιου από τον άνθρωπο. Τον Ήλιο ο Εσωτερισμός τον θεωρεί την ορατή εκ-

---

²⁹ Το Άγιο Πνεύμα είναι θηλοκή ενέργεια.

δήλωση του αοράτου. Ο Γνωστικός Lodovico Lazzarelli³⁰ μετέφρασε το *Corpus Hermeticum*, ένα μνημιώδες Ερμητικό έργο. Εκεί βλέπουμε ότι το «Όροι Ασκληπιού» έχει ως κύριο αντικείμενό του τον Ήλιο. Εκεί βλέπουμε μία περιγραφή του Ηλίου να περιβάλλεται από χορωδία πνευματικών οντοτήτων. Επισημαίνεται εκεί ότι ο Ήλιος είναι το άστρο-κλειδί στο πλανητικό σύστημα. Ο L.Lazzarelli μας λέγει στην «Πραγματεία XVI» ότι ο Ήλιος φέρνει μαζί τον ουρανό και τη γη στέλνοντας στη γη την πραγματική ύπαρξη ανεβάζοντας την ύλη στον ουρανό. Ο Ήλιος προσδίδει ζωή στα όντα του κόσμου, τα αναδύει μέχρι να γεννηθούν και με διαδοχικές αλλαγές αναδημιουργεί τα ζωντανά πλάσματα και τα μεταμορφώνει.

Ο κόσμος επομένως που κατανοούμε εξαρτάται από το Θεό και ο Ήλιος λαμβάνει από το Θεό μέσω του κατανοητού κόσμου την εισροή του καλού με την οποία είναι επιφορτισμένος, συνεχίζει ο Lodovico Lazzarelli.

Και πιο κάτω μας λέγει ότι ο Θεός είναι ο πατέρας των πάντων, ο Ήλιος είναι ο Δημιουργός και ο κόσμος είναι το εργαλείο με το οποίο εργάζεται ο Δημιουργός. Επομένως δημιουργώντας τα πάντα, ο Θεός δημιουργεί τον εαυτόν του. Και είναι αδύνατο να σταματήσει να δημιουργεί διότι ο Θεός δεν θα πάψει να υπάρχει.

Προφανώς αυτή όλη η θεωρία ταιριάζει απόλυτα με τη θεωρία της δημιουργίας και της Πτώσης όπως μας τη μετέδωσαν οι Γνωστικοί και μετέπειτα οι Ροδόσταυροι.

Ο Χριστός ήταν ένας «Αιών». Είναι ο σταυρός στο μέσον του οποίου άνθισε το Ρόδο. Ο Γνωστικισμός είναι Ροδοσταυρισμός καθότι κατέχει και μεταδίδει ένα σύνολο διδασκαλιών οι οποίες ανανεώνουν στην πλέον καθαρή τους έκδοση τον αυθεντικό εσωτερισμό. Συνέρχεται στο όνομα εκείνων των πρωτογενών Χριστιανικών κοινοτήτων, όπου ο Χριστιανισμός ήταν «αληθώς ζωντανός» καθόσον είναι απελευθερωμένος από κάθε βολικό σχήμα, ενώνοντας τη μυστική Χριστιανική εμπειρία με τη Παραδοσιακή γνώση και την ατομική ανεξαρτησία σκέψης.

---

³⁰ Lodovico Lazzarelli (1447–1500). Ιταλός ποιητής, Γνωστικός, φιλόσοφος, Ερμητιστής της πρώιμης Αναγέννησης.

Η Ροδοσταυρική Γνωστική Μύηση, μέσα στην πολυπλοκότητά της, δε είναι άλλο από τη γέννηση και την ανάπτυξη του Χριστού στον άνθρωπο.

Ο Γνωστικισμός, λειτουργώντας ως Εκκλησία με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου, λειτουργεί με Εκκλησιαστικούς αλλά και Μυητικούς όρους και διασταυρώνει (*Ρόδο*) την *επίγεια* (*οριζόντια γραμμή του σταυρού*) με την *ουράνια ιεραρχία* (*κάθετη γραμμή του σταυρού*) στο πρόσωπο του χειροτονούμενου.

Ροδοσταυρισμός & Τεκτονισμός

Μέσω του Elias Ashmole³¹ ο Ροδοσταυρισμός πέρασε γύρω στο 1645, στις Στοές των Άγγλων Ελευθεροτεκτόνων έτσι ώστε μέρος της διδασκαλίας του να μπορέσει να αποδοθεί με πιο απλή μορφή σε ευρύτερες μάζες. Τότε είναι που εισήχθη στον Τεκτονισμό το «*Μέσο Δώμα*» ή «*βαθμός του Διδασκάλου*». Τότε επεκτάθηκαν και παγιώθηκαν οι μεταφυσικές αναφορές στις διδασκαλίες του οι οποίες μέχρι τότε ήσαν μόνον για έναν πολύ μικρό κύκλο επιλεγμένων Τεκτόνων.

Μέχρι το γεγονός αυτό ο Τεκτονισμός λειτουργούσε μόνον με τους δύο πρώτους βαθμούς (*Μαθητής, Εταίρος*). Πολλές λεπτομέρειες για την προσθήκη του 3^{ου} βαθμού δεν γνωρίζουμε.

Ο Elias Ashmole πίστευε στην ύπαρξη της Αδελφότητας του Ρόδου και Σταυρού, παρόλον ότι αυτή έκρυβε την ύπαρξή της αρκετά αποτελεσματικά. Στη συλλογή χειρογράφων του υπάρχει η αίτησή του προς τους «*Φωτισμένους Αδελφούς του Ρόδινου Σταυρού*».

Για την καλύτερη κατανόηση της διαβάθμισης των επιπέδων των βαθμών του Τεκτονισμού θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο Τεκτονισμός χωρίζεται συνήθως οργανωτικά και μνητικά σε «*Τάγμα*» (βαθμοί 1^ο, 2^ο & 3^ο), και σε «*Τύπο*» (βαθμοί 4^ο και άνω). Με άλλα λόγια σε «*συμβολικούς*» βαθμούς και σε «*φιλοσοφικούς*» ή αλλιώς «*βαθμούς του Τύπου*», όπου γίνεται περαιτέρω μελέτη του Ερμητισμού³², δηλαδή του αοράτου κόσμου και των απορρεουσών διδασκαλιών³³.

Ο ίδιος ο E.Ashmole σε κάποια έγγραφα αναφέρεται ως «*Ανώτερος Εταίρος*», διότι τότε αυτός ο όρος χρησιμοποιούταν για τους Εταίρους οι

---

³¹ Elias Ashmole. (1617-1692). Άγγλος αρχαιολόγος, πολιτικός, αξιωματικός των όπλων, αστρολόγος και σπουδαστής της αλχημείας. Στις 16/10/1646 μνήθηκε στον Τεκτονισμό.

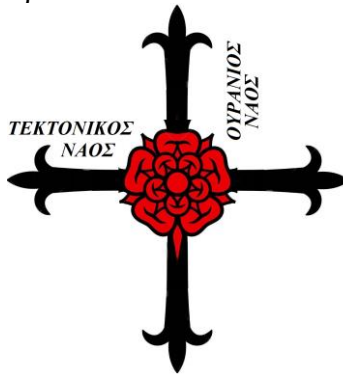
³² Καμπαλά, Αστρολογία, Αλχημεία, Ταρώ

³³ Στον Τύπο Misraim-Memphis επιπλέον των Φιλοσοφικών λειτουργούν και Ιλλουμινιστικοί ή βαθμοί «*Φώτισης*». Επιπλέον ο Misraim-Memphis λειτουργεί με ενοποιημένη διοικητικά λειτουργία Τάγματος και Τύπου, καθότι είναι Τύπος που έχει στους κόλπους του Τάγμα.

οποίοι κατείχαν κάποιο αξίωμα, καθότι δεν υπήρχε ακόμη θεσμοθετηθεί το Μέσο Δώμα³⁴ και ο βαθμός του Διδασκάλου.

Σήμερα γνωρίζουμε ότι το χειρόγραφο Graham³⁵ είναι το παλαιότερο έγγραφο στο οποίο αναφέρεται ο βαθμός του Διδασκάλου.

Οι «φιλοσοφικοί» βαθμοί ή βαθμοί του «Τύπου» (4^ο και άνω), πριν ενσωματωθούν στην ονοματολογία των βαθμών του Τεκτονισμού, υπήρχαν με άλλες ονοματοδοσίες, λειτουργώντας ανεξάρτητα σε επιλεγμένους κύκλους Μνημένων, καθότι εκεί επικεντρώνεται η μελέτη του μεταφυσικού κόσμου με μελέτη του Ερμητισμού. Όπως για παράδειγμα η ορθή προφορά του Χαμένου Λόγου, η Διέλευση διά των υδάτων, ο Ροδοσταυρισμός, η Συμπαντική Δικαιοσύνη, στοιχεία Καμπαλά, Αλχημείας, Αστρολογίας, Ταρώ.

Η «*Fama Fraternitatis*» αποκαλούσε την υλική αλχημεία πάρεργο και υποπροϊόν του Κυρίου Έργου που είναι η «πνευματική Αλχημεία». Τα Ταρώ αποτελούν το αρτιότερο σύστημα Ερμητικού αποσυμβολισμού που διαθέτει η ανθρωπότητα. Η προέλευση της λέξης είναι απολύτως Ελληνική και προέρχεται από την χρήση του σταυρού με το Ρ στο άνω μέρος και το Α και Ω δεξιά και αριστερά (*Εγώ είμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. [Αποκάλυψη Ιωάννου, 1-8]*). Από αυτό το Α και Ω προέρχεται και ο ονομαζόμενος «ήχος του σύμπαντος» «ΙΑΩ» του Γνωστικισμού.

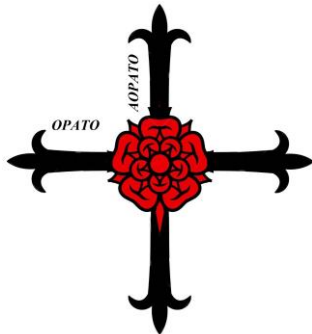
³⁴ Το Δώμα του τρίτου βαθμού ή Δώμα του Διδασκάλου (3^ο) ονομάζεται «Μέσο Δώμα» καθότι αποτελεί το ενδιάμεσο Δώμα για τη μελέτη του αοράτου στους βαθμούς του «Τύπου» (4^ο και άνω).

³⁵ Ανήκε στην οικογένεια του Αιδεσιμώτατου Η.Ι. Robinson, ο οποίος αντιλήφθηκε την αξία του όταν μνήθηκε στον Τεκτονισμό το 1936.

Μέσα από τη λειτουργία αυτή ο Τέκτων ή η Τεκτονίδα προσπαθεί, μελετώντας το μακρόκοσμο και το αόρατο, να μελετήσει δια του νόμου της αναλογίας το δικό του ορατό μικρόκοσμο. Έτσι θα βρεί τις υπαρξιακές εκείνες απαντήσεις που θα του επιτρέψουν να διαμορφώσει τις συνθήκες της επίγειας ζωής του με τέτοιον τρόπο ώστε να οικοδομεί καθημερινά τον προσωπικό του Ναό, ο οποίος με ενδιάμεσο στοιχείο τον Τεκτονικό Ναό, συντονίζεται και ομοιοκραδαίνεται με τον Ουράνιο και Συμπαντικό Ναό.

Εκεί ο Ροδοσταυρισμός συνέβαλε με τις διδαχές του. Έτσι ο Τέκτων που ολοκληρώνει τη μελέτη των τριών πρώτων βαθμών και κατανοεί έμπρακτα τις διδασκαλίες τους περνά αξιολογούμενος, στους ονομαζόμενους «Φιλοσοφικούς» βαθμούς ή βαθμούς του «Τύπου».

Διευκρινίζουμε ότι με τη λέξη «Τύπος» δεν εννούμε το «είδος» αλλά τον «Ρυθμό» ή το σύνολο των ενεργειών εκείνων που γεφυρώνουν το Αόρατο με το Ορατό. Και εάν το δούμε υπό το πρίσμα του Ροδοσταυρισμού, με τον Τύπο γεφυρώνεται το Ορατό (*οριζόντια γραμμή*) με το Αόρατο (*κάθετη γραμμή*). Το Ρόδο αποτυπώνει το αποτέλεσμα του έργου αυτού.

Έτσι σιγά σιγά έχουμε το σχηματισμό, ή και την αναβίωση, πολλών Τεκτονικών Τύπων. Σήμερα έχουν καταγραφεί πάνω από 25 Τεκτονικοί Τύποι³⁶. Ο όρος αυτός (*Τύπος*) δεν χρησιμοποιείται μόνον από τον Τε-

³⁶ Οι πιο γνωστοί αλφαβητικά: ΑΔΩΝΙΠΑΜΙΚΟΣ. ΑΜΙΑΗΣ ή EMULATION. ΑΝΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟΣ ΣΚΩΤΙΚΟΣ (C.:B.:C.:S.:). ΑΡΧΑΙΟΣ Τύπος (Ancient Rite). Τύπος της ΑΝΑΤΟΛΗΣ του Kilwinning. ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ Τύπος της Namur. ΑΥΣΤΗΡΑΣ ΤΗΡΗΣΕΩΣ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. Τύπος ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ. ARCANA ARCANORUM, σειρά Τοπικών υψηλής θεουργίας. ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ Τύπος. Τέκτονες Ιππότες Εκλεκτοί Ιερείς του Σύμπαντος. ΕΘΝΙΚΟΣ ΙΣΠΑΝΙΚΟΣ. Τύπος 7 βαθμών.

κτονισμό. Ως σύνολο ενεργειών που γεφυρώνουν το άνω με το κάτω, χρησιμοποιείται και από άλλους Μυητικούς Οργανισμούς. Όπως θα δούμε πιο κάτω ο Ροδοσταυρισμός εντάχθηκε μεν στον Τεκτονισμό κατ' αρχήν στον 3^ο βαθμό, κυρίως όμως στους ανώτερους βαθμούς. Η εισαγωγή της Ροδοσταυρικής παράδοσης ήταν καθοριστική διότι με αυτήν επηρεάστηκε όλη η επεξεργασία των βαθμών του Τεκτονισμού.

Ο Quincey υποστήριξε ότι το Ροδοσταυρικό κίνημα και οι ιδέες του μεταφέρθηκαν στις Τεκτονικές Στοές και έτσι το κίνημα αυτό ενώθηκε με τις παραδόσεις των Τεκτονικών Στοών. Προφανώς ένα τόσο σημαντικό κίνημα όπως το Ροδοσταυρικό δεν θα μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστο τον Τεκτονισμό ο οποίος, παρά το γεγονός ότι έχασε στα περισσότερα Τάγματα ανά τον κόσμο τον Παραδοσιακό του χαρακτήρα, έβρισκε πάντοτε παραδοσιακή εφαρμογή σε λίγα και ολιγομελή Τάγματα ως συνέχεια των μυστηρίων της αρχαιότητας, μέχρι και σήμερα. Η απώλεια της σύνδεσης του Τεκτονισμού με το αόρατο έγινε με τη θεσμοθέτηση των εκλογών στα Τεκτονικά Τάγματα, την αύξηση βαθμών με επετηρίδα χωρίς αξιολόγηση και την εκκοσμίκευση και κοινωνικοποίηση της λειτουργίας του.

Ο Gerard Encausse (Papus) έγραψε χαρακτηριστικά: *«Η οργάνωση των Ελευθεροτεκτόνων, όταν λειτουργεί με εκλογές, δεν συνδέεται σε καμμία περίπτωση με το αόρατο. Σε αυτήν την περίπτωση η αρχή ύπαρξης και διάρκειάς της πηγάζει από τα μέλη και μόνο από τα μέλη. Όλη η διακυβέρνησή της γίνεται από κάτω προς τα πάνω με τις διαδοχικές επιλογές εκλογικά. Επομένως, αυτή η τελευταία μορφή Αδελφότητας μπορεί να εκδίδει, μόνο για να ενισχύσει την ύπαρξή της, καταστατικούς χάρτες και διοικητικά έγγραφα που όμως είναι κοινά σε κάθε βέβηλη κοινωνία. Ενώ τα φωτισμένα Τάγματα (που διατηρείται το χρίσμα) αναφέρονται πάντα στην αόρατη Αρχή που τα κατευθύνει».*

Όσον αφορά τον Σκωτικό Τύπο η επιρροή του Ροδοσταυρισμού οφείλεται κατ' αρχήν σε έναν Γάλλο, τον Jean Baptiste Willermoz μαθητή του Martinez de Pasqually και δημιουργό αργότερα του Αναμορφω-

---

ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Τύπος Μελησινού Πέτρου. ΜΙΣΡΑΙΜ-ΜΕΜΦΙΣ, με εσωματωμένο Γυναικείο Τύπο. ΣΚΩΤΙΚΟΣ. Τύπος ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ (Ο.Ι.Τ.Α.Ρ.) ΣΟΦΟΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ. ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ. ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΣ Τύπος, ΥΟΡΚΗΣ. AZUL. BORDEAUX. FILADELFI DI NARBONA. FILADELFI ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. MONTAUBAN. Τύπος SWEDEMBORG.

μένου Σκωτικού Τύπου³⁷, μίας ατραπού που έμελλε να ονομασθεί Βιλερμोजισμός. Ο J.B. Willermoz είχε επηρεασθεί και από τη διδασκαλία που αναφερόταν στους «*Ιππότες του Αετού*» οι οποίοι ονομάζονταν «*Κραταιοί Ιππότες Ροδόσταυροι*». Ανάλογες επιρροές υπέστησαν και άλλοι Τύποι όπως ο Γαλλικός Παραδοσιακός. Στον Τύπο Misraim-Memphis ο Ροδοσταυρισμός υπήρχε στους ξεχωριστούς Τύπους Misraim και Memphis πριν την ένωσή τους και έτσι ενσωματώθηκε αργότερα στην ενιαία τους μορφή κατά την ένωσή τους από τον Marco Egidio Allegri. Δεν συνέβη το ίδιο σε άλλες προσπάθειες ενοποίησης αυτών των δύο Τύπων, κατά τις οποίες δεν διατηρήθηκαν τα πρωταρχικά Τυπικά και Κανονισμοί, κάτι που αποτελεί προϋπόθεση για την διατήρηση της επαφής με το Εγρηγορός του Τάγματος.

Η Ροδοσταυρική επιρροή του J.B. Willermoz ήταν μεταξύ άλλων αποτέλεσμα των επαφών του με τον M. de Précourt που ήταν Σεβασμιος Διδάσκαλος Στοάς. Επίσης ο J.B. Willermoz επηρεάστηκε από τον Βαρόνο de Tschoudy ο οποίος στο βιβλίο του «*L' Etoile Flamboyante*» κάνει αναφορά στους λεγόμενους ανώτερους βαθμούς και ειδικώς στους Ροδόσταυρους που τους ονομάζει και «*Τέκτονες του Ερεδώμ*» (*Τέκτονες του Ιερού Δώματος*).

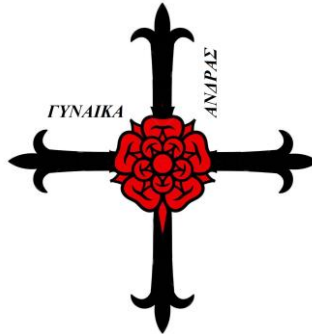
Αυτό το τελευταίο στοιχείο έχει οδηγήσει τους ιστορικούς να συμπεράνουν ότι ο Ροδοσταυρικός βαθμός στον Σκωτικό Τύπο είναι ο 15^ο (*Ιππότης της Ανατολής και του Ξίφους*). Στον Τύπο Misraim-Memphis είναι ο 11^ο (*Ιππότης R⌘C*) ο οποίος αποδίδεται ως 8^ο-11^ο (*Ιππότης του Ξίφους, Τέλειος Τέκτων του Ερεδώμ*). Σχεδόν σε όλους τους Τεκτονικούς Τύπους τα Δώματα αυτά ονομάζονται «*Περιστόλια*».

Έτσι οι Ροδοσταυρικοί βαθμοί στους διάφορους Τεκτονικούς Τύπους έχουν εξής: 15^ο στον Σκωτικό, 11^ο στον Misraim-Memphis, 11^ο στον Αδωνιραμικό Τεκτονισμό, 6^η Τάξη της Στοάς «*Les Amis reunis*» της επονομαζομένης των Φιλαληθών, 6^ο στους Rose⌘Croix του Agras, 9^ο στο Κολέγιο του Valois, 15^ο στο Κυρίαρχο Συμβούλιο των Ιπποτών της Ανατολής, 6^ο στον Αρχέγονο Τύπο της Ναρβόνης, 17^ο στον Αρχέγονο Τύπο του Namur που ήταν και προπαρασκευαστική Τάξη για την είσοδο στους Νεο-γαλλικούς Ναϊτικούς Βαθμούς.

---

³⁷ Τάγμα των Αγαθοεργών Ιπποτών της Αγίας Πόλεως, (C. ·B. ·C. ·S. ·) Χριστιανικό αγαθοεργό Τεκτονικό Σώμα αποκλειστικά ανδρικό.

Υπάρχει η άποψη περί της Ροδοσταυρικής προέλευσης του 18^ο στον Σκωτικό Τύπο. Αυτό από αρκετούς μελετητές αμφισβητήθηκε. Υπήρξε απλά επιρροή του Γερμανικού μυστικισμού στη συμβολολογία του βαθμού αυτού κατά την δημιουργία του με κοινές αναφορές και συμβολική γλώσσα.

Η κατάκτηση της ισορροπίας ανάμεσα στα δύο φύλα (τα οποία εμπεριέχονται σε κάθε άνθρωπο) είναι επίσης μία Ροδοσταυρική κατάκτηση. Η αναζήτηση του πρωταρχικού κέντρου μέσα μας είναι ακόμη μία αναζήτηση του Ρόδου στη μέση του σταυρού.

Το 1776 έκανε την εμφάνισή του το βιβλίο «*Les plus secrets mystères des hauts grades de la maçonnerie dévoilés*» («*Τα αποκαλυμμένα πλέον απόκρυφα μυστήρια των υψηλών βαθμών του Τεκτονισμού*») όπου βλέπουμε να γίνεται μνεία για τον «*Πρίγκηπα του Ξίφους ή του Ρόδινου Σταυρού*».

Η Ροδοσταυρική ιδιότητα είναι η ιδιότητα του μνημένου που έχει αποφασίσει να θυσιάσει τις ιδιοτελείς του δεσμεύσεις προς χάριν της επικοινωνίας του με τον Ανώτερο εαυτό. Το σύμπλεγμα του ρόδου επί του Σταυρού συνεχίζει ανά τους αιώνες την παράδοση της θυσίας του Ιησού υπέρ της ανθρωπότητας. Έτσι ο Τέκτων θυσιάζεται (σκοτεινός θάλαμος, διαθήκη) προκειμένου να ξαναγεννηθεί μνημένος εντός του Ναού κατά τη μήση του. Επαναθυσιάζεται με κάθε μήση στην πρόοδό του στους βαθμούς, προκειμένου να απολαύσει τις διδαχές τις οποίες το Τυπικό κάθε βαθμού του αποκαλύπτει, αρκεί να βρει τα κλειδιά τους ενεργοποιώντας τις εσώτερες αισθήσεις του από το βαθμό του Εταίρου.

Η «διέλευση διά των υδάτων», που είναι διδασκαλία των φιλοσοφικών βαθμών ή βαθμών του «Τύπου» και που είναι, όπως θα δούμε πιο κάτω, ένα από τα δεσπύζοντα θέματα στην Εσωτερική πορεία του Μυημένου, είναι ουσιαστικά η ανεύρεση του Ρόδου στο κέντρο του σταυρού.

Η ανάσταση στο Μέσο Δώμα, κατά την κατάκτηση του Τεκτονικού βαθμού του Διδασκάλου είναι η συνάντηση του Ρόδου και μέσω αυτού η πνευματική του άνοδος.

Ο Τέκτων που κατακτά τη Ροδοσταυρική ιδιότητα, τότε και μόνον τότε θα μπορέσει να κατανοήσει πολύ σημαντικές έννοιες του Εσωτερισμού όπως π.χ. η έννοια της «Συμπαντικής εκδίκησης» την οποία θα συναντήσει σε υψηλούς βαθμούς λίγο πριν το τέλος της μυητικής του πορείας.

Η Συμπαντική έννοια της «εκδίκησης» δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με αυτό που ο άνθρωπος νομίζει ότι πρέπει να πράξει δήθεν εκδικούμενος, επαναλαμβάνοντας την αρνητική στάση κάποιου συνανθρώπου του. Είναι υπέρτατη πράξη με άλλα χαρακτηριστικά τα οποία διδάσκονται στον ανάλογο βαθμό και τα οποία θα ξανασυναντήσει εάν και εφόσον φθάσει επάξια³⁸ στον τελευταίο βαθμό του όποιου Τεκτονικού Τύπου υπηρετεί. Ο Εσωτεριστής ακυρώνει την άδικη πράξη που συναντά με μία αντίστοιχη δίκαιη δική του και εμποδίζοντας έμπρακτα κάθε επόμενη άδικη.

Για τον Τέκτονα που κατακτά το βαθμό 90° στον Τύπο Misraim Memphis είναι η κατάκτηση της ισορροπίας (*Ρόδο*) των χαρακτηριστικών του φυσικοαιθερικού του σώματος (*δύο σκέλη του σταυρού*), πράγμα που θα του επιτρέψει να προχωρήσει πραγματικά στους βαθμούς που έπονται.

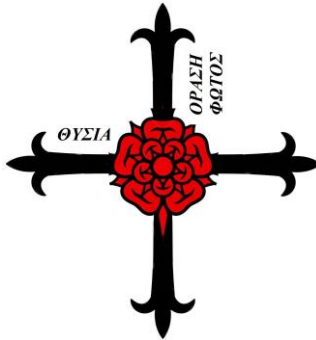
Για την Γυναίκα Τεκτονίδα η οποία κατακτά το βαθμό της Διδασκάλισσας του Γυναικείου Αιγυπτιακού Τύπου στον Τύπο Misraim Memphis είναι η εξισορρόπηση (*Ρόδο*) των αντιθέτων χαρακτηριστικών του αιθερικοφυσικού της σώματος (*δύο σκέλη του σταυρού*) προκειμένου να

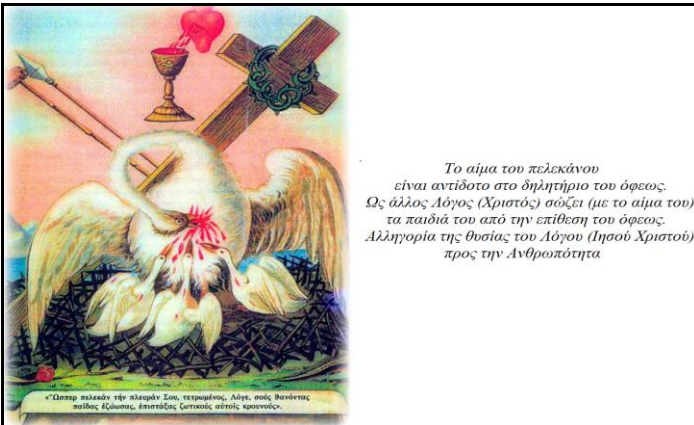
³⁸ Δυστυχώς σε πολλούς Τεκτονικούς χώρους οι βαθμοί δίδονται και χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση και επιπλέον χωρίς να έπεται διδασκαλία επί του Τυπικού του βαθμού. Αυτό δυστυχώς έχει εκφυλίσει πολλά Τεκτονικά Τάγματα διεθνώς τα οποία αγνοούν ή/και παραβλέπουν ότι η μοναδική "περιοσσία" του Τεκτονισμού είναι τα Τυπικά του και οι απορρέουσες από αυτά διδαχές.

μπορέσει κάποια στιγμή να προχωρήσει στον τελευταίο βαθμό και να αναφωνήσει «Ego Sum Homo».

Ο Τεκτονισμός περιέχει, όπως και ο όλος ο Εσωτερισμός την έννοια της θυσίας. Ο Τέκτων ουσιαστικά εκτελεί θυσιαστικό Τύπο όταν ενεργεί τοποθετώντας το διαβήτη υπεράνω του γνώμονα στον εσωτερικό του κόσμο. Η θυσία που επιτελεί είναι η πρώτη πράξη που καλείται να συνειδητοποιήσει προκειμένου να του ανοίξουν τα μάτια εσωτερικά και εξωτερικά...

Και πάει λέγοντας...

Ροδοσταυρισμός & Μαρτινισμός

Το Μαρτινιστικό έμβλημα ή Πεντάκλεο³⁹ αποτυπώνει ένα σταυρό με ένα ρόδο το οποίο σχηματίζουν δύο τρίγωνα.

Όπως είδαμε, ο Ροδόσταυρος εργάζεται μόνος, με μόνο διδάσκαλο τη συνείδησή του και μόνο του σκοπό τη «θεραπεία», σωματική και ψυχική. Οι ίδιες οι Μαρτινιστικές Μήσεις δίδουν το Ροδοσταυρικό τους στίγμα με τις προτροπές τους. Η μοναχικότητα στη μνητική διαδικασία είναι πολύ σημαντική, διότι ο μνημένος απολογείται μόνος στη συνείδησή του η οποία είναι η αντανάκλαση του Θεού εντός μας. Ο Ροδόσταυρος μαθαίνει να εργάζεται μόνος στο απέραντο νοσοκομείο του κόσμου.

Ιδού ένα απόσπασμα από Μαρτινιστική μήση: «εσύ μόνος θα απολογηθείς μπροστά στη συνείδησή σου για τα λάθη σου και για τις αμέλειες που σε παρακίνησε να πραγματοποιήσεις». Αλλά και σε ένα άλλο σημείο: «Δεν θα έχεις πλέον κανένα οδηγό, θα είσαι μόνος, θα είσαι υπεύθυνος για τον εαυτό σου και για αυτούς που θα μπορέσουν να σε ακολουθήσουν στην ορθή ή την εσφαλμένη οδό. Ουδείς θα μπορεί πλέον να απαντήσει για λογαριασμό σου. Εσύ μόνος θα είσαι υπεύθυνος ενώπιον της συνείδησής σου».

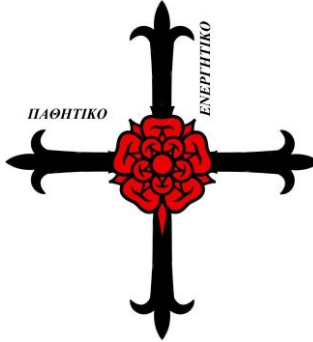
Η ακροστοιχίδα V.I.T.R.I.O.L. πολλές φορές τη συναντάμε συμπληρωμένη με ακόμη δύο λέξεις: «*Verum Medicinam*» που σημαίνει: «ως αληθής θεραπεία» που είναι το πρώτο καθήκον του Ροδόσταυρου.

Η Φύση εξελίχθηκε μεταξύ δύο μεγάλων ρευμάτων. Το ανερχόμενο ρεύμα που συμβολίζεται από το ανερχόμενο λευκό τρίγωνο του εξαγράμματος του Μαρτινιστικού Πεντακτέου και το φθίνον που συμβολίζεται από το κατερχόμενο σκούρο.

---

³⁹ Με τον όρο «Πεντάκλεο» αρχικά ονομαζόταν το πεντάγραμμα. Επειδή όμως το πεντάγραμμα χρησιμοποιούνταν και ως φυλακτό (talisman), η ορολογία αυτή παρέσυρε και κάθε έμβλημα, talisman ή σύμβολο με παρόμοια χρήση να ονομάζεται πεντάκλεο.

Ο σταυρός ενώνει το κέντρο του σύμπαντος/ψυχή με τον ίδιο το Θεό. Είναι η εικόνα της δράσης του ενεργητικού πάνω στο παθητικό, του πνεύματος πάνω στην ύλη. Η κάθετη γραμμή του σταυρού είναι το ενεργητικό και η οριζόντια το παθητικό.

Το ανερχόμενο τρίγωνο του εξαγράμματος είναι το σύμβολο του πυρός, της θερμότητας. Το κατερχόμενο είναι σύμβολο του ύδατος και της υγρασίας. Η ένωσή τους αντιπροσωπεύει το συνδυασμό ζεστού και υγρού. Ήλιος και φεγγάρι. Η δημιουργία από τον ουρανό στη γη. Η εικόνα αυτή επεξηγεί τα αναφερόμενα στον Σμαράγδινο πίνακα του Ερμή του Τρισμέγιστου: «*Ανέρχεται από τη Γη στον Ουρανό και πάλι κατέρχεται από τον Ουρανό στη Γη ενώνοντας και ζωοποιώντας την ισχύ των ανώτερων και κατώτερων πραγμάτων*».

Τα δύο αυτά τρίγωνα σχηματίζουν τα πέταλα ενός Ρόδου.

Ο τελευταίος βαθμός του Μαρτινισμού, ο βαθμός του Ανωτέρου Αγνώστου (S[⋆]:I[⋆])⁴⁰ μεταθέτει τη συνειδητότητα του ολοκληρωμένου πλέον Μαρτινιστή στην κατάσταση του Ροδόσταυρου.

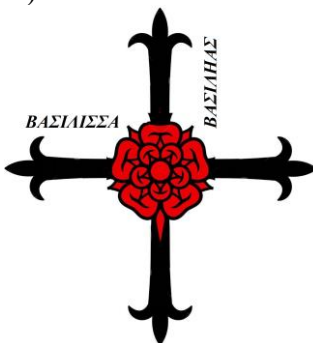
Ο Ανώτερος Άγνωστος S[⋆]:I[⋆] βρίσκεται στο κέντρο του σταυρού. Εκεί όπου τέμνεται η οριζόντια γραμμή της ζωής μας με την κάθετη γραμμή της Φώτισης που προέρχεται εκ των άνω. Ο Σμαράγδινος Πίνακας αναφέρει: «*Πατέρας του είναι ο Ήλιος*» και «*Μητέρα του η Σελήνη*». Με απλούστερους όρους, ο Βασιλιάς/Πατέρας και η Βασίλισσα/Μητέρα αντιπροσωπεύουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας με

---

⁴⁰ Ο βαθμός του Ανωτέρου Αγνώστου ή *Superieur Inconnu* είναι ο τρίτος βαθμός, τελευταίος πριν ο μνημένος Μαρτινιστής κατακτήσει την ιδιότητα του Μνητή. Ο Μνητής ονομαζόμενος και τέταρτος είναι «*λειτουργία*» και μόνος αυτός έχει τη δυνατότητα να «*μεταδώσει*» τη Μαρτινιστική Μύηση γιατί δε, η μύηση σε αυτόν το βαθμό/λειτουργία απαιτεί πολύ αυστηρή αξιολόγηση.

τα οποία οφείλουμε να εργασθούμε. Ο Βασιλιάς συμβολίζει την δύναμη της σκέψης και η Βασίλισσα αντιπροσωπεύει την επιρροή των συναισθημάτων και των επιθυμιών. Ο Ροδόσταυρος Ανώτερος Άγνωστος S[∴]I[∴] έχει επιτύχει την ένωση του Βασιλιά και της Βασίλισσας σε έναν ακατάλυτο γάμο. Ίδου ο Χυμικός Γάμος του Μαρτινιστή ως άλλος Christian Rosenkreuz!

Βασιλιάς και Βασίλισσα, τα δύο σκέλη του σταυρού. Γάμος τους το Ρόδο! Ο προσδοκώμενος «γάμος» τού Βασιλιά και της Βασίλισσας παράγει μία κατάσταση Συνείδησης, η οποία γίνεται καλύτερα κατανοητή αν θυμηθούμε την ενοποιημένη αρχή Σοφία-Αγάπη, που αποτελεί το Είναι του Θεού. Στόχος είναι να καταστεί αυτή η χρυσή στιγμή μόνιμη, σε μια κατάσταση της συνείδησης που καλείται Φιλοσοφική Λίθος και αυτό αρχίζει με την ένωση των αντιθέτων μέσα μας (Οι χυμικοί γάμοι τού Christian Rosenkreuz).

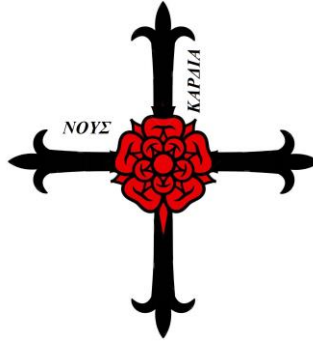
Μας λέει ο Άγνωστος Φιλόσοφος Louis Claude de Saint Martin: «... να κάνουμε την Καρδιά του Θεού να μπει μέσα μας, για να τελέσουμε εκεί έναν ακατάλυτο γάμο, που θα μας καταστήσει φίλο, αδελφό και σύζυγο του Θεού Αυτρωτή μας. Δεν υπάρχουν άλλα μέσα για να φτάσουμε σ' αυτό ...».

Ο χυμικός γάμος του Βασιλιά και της Βασίλισσας είναι ο Γάμος που πρέπει να συντελεσθεί στον εσωτερικό μας κόσμο. Ο Μνημένος περνώντας την προσωπικότητά του μέσα από τα 7 Αλχημικά στάδια⁴¹ του Μεγάλου Έργου, κατευθύνεται προς την προσωπική του πρώτη ύλη για να καταστεί κυβικός λίθος, και αργότερα κυβικός λίθος με αιχμή. Έτσι

⁴¹ αποτέφρωση, διάλυση, διαχωρισμός, επανένωση, ζύμωση, απόσταξη, συμπύκνωση.

θα ενεργοποιήσει τις ιδιότητες του Βασιλιά και της Βασίλισσας διατηρώντας τα χαρακτηριστικά της αρμονίας των αρσενικών και θηλυκών στοιχείων εντός του.

Όταν αυτό το στάδιο ολοκληρωθεί επιτρέπει τον αλχημικό γάμο της Σελήνης και του Ηλίου, της εξαγνισμένης **καρδιάς** και του φωτισμένου **νου**. Το αποτέλεσμα αυτού του γάμου είναι η «Φιλοσοφική Λίθος».

Ο γάμος που συντελείται είναι μεταξύ νου και καρδιάς, μεταξύ συναισθημάτων και νόησης. Θα μπορούσαμε κατ'επέκταση να τον παρομοιάσουμε και μεταξύ Ελέους και Αυστηρότητας προκειμένου να ενεργοποιηθεί αρμονικά η Τίφαρετ, η Αγάπη, το στοιχείο που αφυπνίσθηκε στην εποχή μας με την έλευση του Μεγάλου Μυημένου της Γαλιλαίας.

Όταν ο Ροδόσταυρος πλέον Ανώτερος Αγνώστος S:::I::: επιτύχει το Γάμο αυτόν έχει μετουσιωθεί και μεταμορφωθεί. Γεμίζει την καρδιά του με το Μαρτινιστικό ιδεώδες και βαδίζει προς τη Σοφία.

Ας θυμηθούμε το απόσπασμα από τις παροιμίες του Σολομώντα που περιέχεται στην προσευχή που πρότεινε ο Martinez de Pasqually στο μαθητή του J.B. Willermoz: «*άπό τη νεότητά μου, αγάπησα τη Σοφία και την επέλεξα ως σύντροφο της ζωής μου. Την προτίμησα πάνω από κάθε τι το πιο λαμπρό αυτού του κόσμου. Θεώρησα δε ότι τα πλούτη δεν αξί-*

ζουν τίποτα σε σχέση με την αξία αυτού του κοσμήματος. Όλα τα αγαθά ήρθαν μαζί Της, κατά δε τους πόνους και τα βάσανά μου, πάντοτε υπήρξε η παρηγοριά μου και η χαρά μου». (Παροιμίες κεφ.8). Είναι προφανής η σύνδεση και με τη Σοφία των Γνωστικών.

Στην δε «Θεοσοφική αλληλογραφία» η οποία είναι ένα σύνολο επιστολών που αντάλλαξαν οι Louis Claude de Saint Martin και ο Βαρώνος Nicolas Antoine Kirchberger αναφέρεται: «Πρόκειται για έναν άριστο γάμο: εκείνον του πρώτου μας σχολείου με τον φίλο μας Jacob Böhme. Σ' αυτό εργάζομαι». Στην επιστολή του αυτή αναφέρεται στην εμπειρία του Σοφού Johann Georg Gichtel με την «Ουράνια Σοφία» και μέσω αυτών των επιστολών καταδεικνύεται ότι ο Γάμος του Μαρτινιστή με την Ουράνια Σοφία δεν είναι διόλου συμβολικός, αλλά πραγματικός. Εξάλλου, στον 3^ο τύπο ανθρώπου σύμφωνα με την κατάταξη του Αγνώστου Φιλοσόφου L. C. de Saint Martin⁴², ο Νέος Άνθρωπος ως εραστής της Θέωσης πετυχαίνει το μυστικιστικό Γάμο με τη Ουράνια Σοφία, και εισέρχεται στο Αόρατο Κολέγιο R+C, εργαζόμενος πλέον ως απεσταλμένος του Ουράνιου Βασιλείου στην Ανθρώπινη Κοινωνία, επιτελώντας το Λειτουργήμα του Ανθρώπου-Πνεύματος.

Το στίγλιο του Αληθούς και Χρυσού R+C

Το Εγρηγορός του Τάγματος του «Αληθούς Χρυσού Ρόδου+Σταυρού» ενσωματώθηκε στην διαδοχή του Μαρτινιστικού Τάγ-

---

⁴² Ο Louis-Claude de Saint-Martin είχε χωρίσει τους ανθρώπους στις πιο κάτω κατηγορίες:

- ✓ Άνθρωπος του Ρεύματος (ο οποίος άγεται και φέρεται από τις καταστάσεις και ισορροπίες της καθημερινής ζωής).
- ✓ Άνθρωπος της Επιθυμίας (ο οποίος διαισθάνεται την θεία φύση εντός του).
- ✓ Νέος Άνθρωπος (πρόκειται για τον αναγεννημένο άνθρωπο).
- ✓ Άνθρωπος Πνεύμα (ο αποκατεστημένος άνθρωπος ως θεός λειτουργός)

ματος του προερχομένου από την διαδοχή του Gerard Encausse (Parus)⁴³, βασικού θεμελιωτή του Μαρτινισμού.

Την κυριώτερη σύνδεση όμως του Ροδοσταυρισμού με το Μαρτινισμό τη βρίσκουμε στο σταυρό που έχει τα τέσσερα γράμματα του ιερού τετραγράμματος ΠΙΠΨ στις 4 άκρες του σταυρού με το κεντρικό Shin Ψ στη μέση, στο σημείο του ρόδου καθιστώντας το από τετραγράμματο ΠΙΠΨ πενταγράμματο ΠΙΨΠΨ. Αυτή η εξέλιξη του τετραγράμματος σε πενταγράμματο είναι η πεμπτοουσία της Μαρτινιστικής διδασκαλίας και γι' αυτό το πενταγράμματο βρίσκεται πάντοτε πάνω από το Μαρτινιστικό έμβλημα σε όλες τις Μαρτινιστικές γραμμές που κυριαρχούν στον πλανήτη.

Η τοποθέτηση του Shin Ψ είναι η εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού στον άνθρωπο για την αποκατάστασή του.

Εκεί είναι και το σημείο του Ρόδου.

---

⁴³ Gerard Encausse (Parus). Σημαντική προσωπικότητα του Εσωτερισμού. Ιατρός, Μαρτινιστής, Επίσκοπος της Γνωστικής Εκκλησίας ως Tau Vincent, μέλος του Καμπαλιστικού Τάγματος του Ρόδου και Σταυρού, ιδρυτής μαζί με τον Augustin Chabosseau του Πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος και συνθεμελιωτής του.

Ροδοσταυρισμός & Ερμητισμός γενικά

Εγώ είμαι το Ρόδο του Σαρόν.

Το κρίνο των κοιλάδων.

Όπως το κρίνο ανάμεσα στ' αγκάθια...

Σολομών: ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Ο Ερμητισμός είναι η πηγή διδασκαλίας όλων των Μυητικών Παραδόσεων, είτε Γνωστικών, είτε Τεκτονικών είτε Μαρτινιστικών. Η φιλοσοφία του Ερμητισμού είναι η πηγή όλων των διδασκαλιών τους. Για το λόγο αυτό αφιερώνουμε ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο με στοιχεία που δεν θα μπορούσαμε να τα κατατάξουμε σε μία μόνον από τις Μυητικές Παραδόσεις.

Ροδόσταυρος είναι ο Άνθρωπος εκείνος που στην καρδιά ανατέλλει ο Λόγος!

Όπως είδαμε ο Ροδοσταυρισμός, ως Εσωτεριστικός θεσμός άντλησε τις διδασκαλίες του από:

- ✓ το Γνωστικισμό
- ✓ τον Ερμητισμό και
- ✓ την Δυτική εσωτερική παράδοση, τις αξίες, τις γνώσεις και τα ιδανικά, με τα οποία επεδίωξε να ανοίξει το δρόμο για τη Μυητική πραγμάτωση.

Ο Ροδοσταυρισμός είναι Μυητική ιδιότητα! Όπως αναφέρει ο Gastone Ventura⁴⁴ στο βιβλίο του «Όλοι οι άνθρωποι του Μαρτινισμού»: «*Εάν Ροδόσταυροι είναι οι επιτυγχόντες την “μυητική πραγμάτωση” και την “μυητική επανενσωμάτωση”, αυτοί δεν έχουν ανάγκη να συνταχθούν σε ανθρώπινα Τάγματα ή Αδελφότητες*»

Στα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα αναφέρεται ρητώς ότι «*έργο μας είναι η θεραπεία ασθενών, και μάλιστα δωρεάν*». Η ρητή αυτή δήλωση δίνει ένα στίγμα και μία συνθήκη, που κανένα από τα νεώτερα, αυτοαποκαλούμενα «Ροδοσταυρικά» τάγματα δεν πληροί. Στο επίπεδο στο οποίο νοείται ο αληθής Ροδοσταυρισμός, δεν υπάρχει δομημένος ορ-

---

⁴⁴ Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης του Τεκτονικού Τύπου Misraim-Memphis και Κυρίαρχος Μεγάλος Διδάσκαλος του Μαρτινιστικού Τάγματος μέχρι το 1981.

γανισμός ο οποίος να λειτουργεί κατά το γνωστό, «ταγματικό» τρόπο, με κανονισμούς, τυπικά συνεδριάσεων, διδασκαλίες κλπ.

Ο Franz Hartmann⁴⁵ περιέγραψε τα 16 γνωρίσματα ενός Ροδόσταυρου:

1. Ο Ροδόσταυρος είναι υπομονετικός
2. Ο Ροδόσταυρος είναι αγαθός
3. Ο Ροδόσταυρος δε γνωρίζει την πλεονεξία
4. Ο Ροδόσταυρος δεν είναι υπερόπτης
5. Ο Ροδόσταυρος δεν είναι ματαιόδοξος
6. Ο Ροδόσταυρος ακολουθεί πάντα ένα κανόνα
7. Ο Ροδόσταυρος δεν είναι οξύθυμος
8. Ο Ροδόσταυρος δεν σκέπτεται κακό για κανέναν
9. Ο Ροδόσταυρος δεν είναι φιλόδοξος
10. Ο Ροδόσταυρος αγαπά τη Δικαιοσύνη
11. Ο Ροδόσταυρος λατρεύει την Αλήθεια
12. Ο Ροδόσταυρος γνωρίζει να σιγεί
13. Ο Ροδόσταυρος πιστεύει σε εκείνο που γνωρίζει
14. Ο Ροδόσταυρος ελπίζει σταθερά
15. Ο Ροδόσταυρος δεν νικάται από τον πόνο
16. Ο Ροδόσταυρος θα είναι πάντοτε μέλος της Εταιρίας του

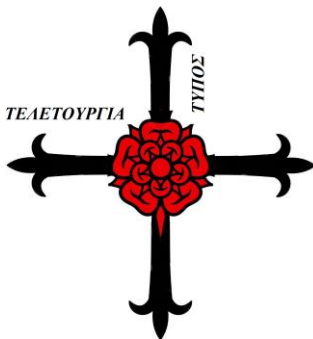
Στον αληθινό Ροδοσταυρισμό ο κάθε Μύστης εργάζεται μόνος, τελώντας θεραπείες «μέσα σ' αυτό το απέραντο νοσοκομείο τού κόσμου» (όπως έγραψε ο *Heinrich Khunrath*).

Πράγματι, εάν «Ροδόσταυρος» σημαίνει το μνημένο ο οποίος έχει επιτύχει επαρκώς την πνευματική του πραγμάτωση, για να μπορεί να θεωρείται Μύστης, αυτό προϋποθέτει μία πνευματική πρακτική ατραπό η οποία οδηγεί τον άνθρωπο στον πνευματικό του στόχο, και μάλιστα άμεσα. Ο άνθρωπος οφείλει με όλες του τις δυνάμεις να αναλάβει το πνευματικό του λειτούργημα... Η «*Fama Fraternitatis*» ανέφερε επί λέξει: «ο κόσμος θα αφυπνισθεί από το βαθύ του ύπνο και με ανοικτή καρδιά, ασκεπής και ανυπόδητος, θα προϋπαντήσει με χαρά τον ανατέλλοντα *Ηλιο*».

---

⁴⁵ Franz Hartmann. (1838-1912). Γερμανός γιατρός, θεόσοφος, αποκρυφιστής, γεωμάντης, αστρολόγος και συγγραφέας.

Ο Ήλιος, για τον Εσωτεριστή, είναι η ορατή εκδήλωση του Αόρατου Όντος. Βλέπουμε επομένως ότι ο αφυπνισμένος δύναται για τους Ροδόσταυρους να συναντήσει τον Αόρατο Όν, το Δημιουργό του. Εδώ βρίσκουμε την ανάγκη ύπαρξης της Μύησης. Μύηση η οποία απαιτεί «Τύπο». Τότε θα έχουμε συνάντηση της οριζόντιας με την κάθετη γραμμή.

Η Τελετουργία λειτουργεί στην οριζόντια γραμμή, ενώ ο Τύπος στην κάθετη. Η Τελετουργία, ως διερμηνέας επικοινωνίας με την χαμένη πνευματική κατάσταση, ενεργοποιεί τον Τύπο ως ενέργεια που γεφυρώνει το άνω με το κάτω και στο κέντρο τους ανθίζει το Ρόδο της Φώτισης.

Η συνάντηση του Ροδόσταυρου με τον ανατέλλοντα Ήλιο, που μας περιγράφει η «*Fama Fraternitatis*» είναι συνάντηση με την εκδήλωση της Θεότητας. Ο Πλάτων ονομάζει τον Ήλιο ως κυρίαρχη εικόνα του κόσμου των ιδεών που προβάλλουν τη φύση τους στον κόσμο και οι οποίες έχασαν μέρος της πνευματικής τους φύσης εκφραζόμενες στο φυσικό κόσμο. Ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης⁴⁶ υποστήριξε αυτήν την άποψη όπως επίσης ότι ο Ήλιος είναι η εικόνα της προέλευσης του

⁴⁶ Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης. Γεννήθηκε στην Αθήνα το ένατο έτος μετά από την γέννηση του Χριστού. Διετέλεσε μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου. Υπήρξε ένας από τους πρώτους Αθηναίους που πίστεψαν στο Χριστό. Σε νεαρή ηλικία βρέθηκε στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου (κοντά στο σημερινό Κάιρο) ακριβώς την εποχή της Σταυρώσεως του Κυρίου. Τη Μεγάλη εκείνη Παρασκευή την ώρα της σταυρώσεως του Χριστού αν και μεσημέρι, σκοτίστηκε ο ήλιος «Από δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης» (Ματ. 27,45). Ο Διονύσιος συγκλονίστηκε από το παράδοξο αυτό φαινόμενο και αναφώνησε: «ἢ Θεὸς πάσχει ἢ τὸ πᾶν ἀπόλλυται» («ἢ ο Θεός υποφέρει ἢ χάνεται το παν»). Σημείωσε δε με επιμέλεια την ημέρα και ώρα του υπερφυσικού αυτού γεγονότος του σκοτισμοῦ του Ηλίου.

πνευματικού φωτός. Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος παραθέτει ότι ο Ήλιος είναι «*δεύτερος Θεός*» στον οποίο αρμόζει να τιμάται ως το πνευματικό επίκεντρο ενός θεϊκού κοσμικού συστήματος.

Τα περισσότερα Τυπικά των Παραδοσιακών Μυητικών Οργανισμών αναφέρουν στις επικλήσεις τους και τον Ήλιο.

Το Τεκτονικό Τυπικό που χρησιμοποιείται από τον Σκωτικό Τύπο για τον 28^ο και από τον Misraim-Memphis για τον 12^ο 17^ο περιέχει επίκληση στον Ήλιο: «*Αίνοι σε σένα, που ανυψώνεσαι στον ορίζοντα το πρωί και διασχίζεις τον Ουρανό...*»

Ο 8^{ος} ύμνος του Ορφέα⁴⁷, αυτού του μεγάλου Μύστη της αρχαιότητας, είναι αφιερωμένος στον Ήλιο: «*Κλῦθι μάκαρ, πανδερκῆς ἔχων αἰώνιον ὄμμα, Τιτάν χρυσαυγῆς, Ὑπερίων, οὐράνιον φῶς, αὐτοφύης, ἀκάμας ζώων ἠδεῖα πρόσομι.....*».

Ο Μαρτινιστής αναφωνεί: «*Ἡ Ανατολή φωτίζεται, ὁ Ήλιος ανατέλλει*» και σε άλλο σημείο αναρωτάται: «*Θα απαρνηθεί ἴσως ὁ Ήλιος τὸ φῶς του καὶ τὴ ζωὴ στους αἰαίς;*»

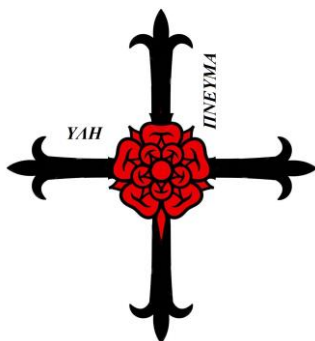
Ἡ αναφορά στη Μεγάλῃ Μητέρα σε ὅλες τις Ἐσωτερικὲς Παραδόσεις εἶναι πολὺ σημαντικό στοιχείο. Ἀλληγορικὰ τὸ βιβλίο «*Οἱ Χυμικοί Γάμοι τοῦ Christian Rosenkreuz*» ἀναφέρει: «*Ὅταν τὸ δένδρο θα λειώσῃ ἀρκετά, τότε θα ζυπνήσῃ ἡ Κυρά Ἀφροδίτη καὶ θα γίνῃ ἡ μητέρα ἐνός Βασιλέα*». Ἡ Ἀφροδίτη εἶναι τὸ Ρόδο στη μέση τοῦ σταυροῦ. Εἶναι ἡ Μητέρα Παναγία, τὸ ἀμάραντο Ρόδο. Εἶναι ἡ Μάνα ὄλων τῶν πιστῶν καὶ ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Τὸ Ρόδο εἶναι σύμβολο γιὰ τὸ Χριστιανισμό, τὸν Ἰουδαϊσμό καὶ τὸ Ἰσλάμ. Ὁ πιστὸς σὲ Ἀυτὴν προσεύχεται νὰ μεσολαβήσῃ γιὰ αὐτόν. «*Ἁγία Μαρία, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, προσευχήσου γιὰ μας τοὺς ἀμαρτωλοὺς, τώρα καὶ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου μας. Ἀμήν!*» λέγει μίᾳ προσευχῇ.

Ἡ παράδοση ἀναφέρει ὅτι ὁ Θεὸς ἔψαχνε νὰ βρεῖ τὴν εὐωδία στὸν κόσμο, μὰ ὅσο κι ἀν ἔψαχνε δὲν μπόρεσε νὰ τὴ βρεῖ πουθενά. Παντοῦ επικρατοῦσε ἡ δυσσομία τῆς ἀμαρτίας. Ὅμως ξαφνικὰ, συναντᾷ ἕνα λουλούδι. Φαίνεται νὰ εἶναι μοναδικό, νὰ ξεχωρίζει. Μοσχοβολά. Ἦταν ἡ Μαρία ἡ Παρθένος. Τὸ Ρόδο ποὺ ἀνθίζει στὴ μέση τοῦ σταυροῦ.

---

⁴⁷ Οἱ Ὀρφικοί ὕμνοι ἀποτελοῦν κείμενο ἰδιαίτερον κραδασμοῦ ὅπως οἱ προσευχῆς, τὰ μάντρας τῶν Ἀνατολικῶν, οἱ ψαλμοὶδίες, οἱ Γρηγοριανοὶ ὕμνοι, ἡ σονάτα 448 τοῦ W.A.Mozart καὶ πολλὰ ἄλλα.

Μία οπτική του διΐσμου πνεύματος και ύλης τα οποία αποτυπώνονται στα δύο σκέλη του σταυρού των Ροδοσταύρων μας δίδει ο Παράκελσος. Αυτή η οπτική πνεύματος και ύλης ταιριάζει με τη Γνωστική θεωρία και όχι μόνον. Μας λέγει ότι η ψυχή ως έκφραση του αστρικού σώματος ενδυναμώνει το φυσικό σώμα και λειτουργεί ως γέφυρα μεταξύ πνεύματος και ύλης. Ως θεραπεία θεωρεί την απομάκρυνση των εμποδίων μεταξύ πνεύματος και ψυχής, διότι η ψυχή είναι το όχημα με το οποίο το πνεύμα θα ταξιδέψει προς τον Εμπύρειο ή πνευματικό κόσμο μετά το θάνατο.

Με Γνωστικούς όρους, και θα λέγαμε και με Ροδοσταυρικούς, οφείλουμε να ανιχνεύσουμε τη ψυχή μέχρι την πηγή της, την θεϊκή της προέλευση, ελευθερώνοντάς την από ό,τι τη δένει στην ύλη. Αυτός είναι, σύμφωνα με τον Παράκελσο ο «*Τύπος*» για την Αλχημική διαδικασία.

Είναι η εγκατάλειψη των μετάλλων για τον Ελευθεροτέκτονα, ο διάλογος με τον εαυτόν μας και με το Θεό για το Μαρτινιστή, η άνθιση του Ρόδου για το Ροδόσταυρο, η νίκη του Χριστού επί του Ιαλδαβαώθ και των Αρχόντων για το Γνωστικό.

Ο ίδιος ο σταυρός έχει πέντε σημεία. Τέσσερις άκρες και ένα κέντρο. Ο αριθμός «5» στον Εσωτερισμό θεωρείται «*το σημείο καμπής της ανθρώπινης μοίρας*». Ο Μυημένος όταν ξεκινά την πορεία του πάντοτε συναντά ένα σημείο από το οποίο ή θα ανέλθει πνευματικά ή θα επιστρέψει μη δυνάμενος να συνεχίσει. Είναι το σημείο που συντελείται η «*Διέλευση διά των Υδάτων*», βασικό θέμα του Δυτικού Εσωτερισμού. Είναι το σημείο που ο Μυημένος θα συναντήσει στην δική του καμπή. Εκεί, εάν θυσιάσει το «*Εγώ*» του και προς χάριν της επικοινωνω-

νίας του με τον ανώτερο εαυτό, θα ανθίσει το Ρόδο. Στον Εσωτερισμό αναφέρεται και ως «σκοτεινή νύχτα της ψυχής».

Ας δούμε όμως πιο αναλυτικά ορισμένους συσχετισμούς:

Τα δεσπόζοντα θέματα στις διάφορες δυτικές και ανατολικές Παραδόσεις, που έφθασαν ως εμάς διαμέσου μύθων, αλληγοριών και συμβόλων, και τα οποία αναδείχθηκαν και ενσωματώθηκαν στους Παραδοσιακούς Μυητικούς Οργανισμούς είναι τα ακόλουθα:

1. Το θέμα της ύπαρξης του πρωταρχικού/αρχέτυπου κέντρου
2. Το θέμα της «πτώσης» του ανθρώπου από το πρωταρχικό κέντρο,
3. Το θέμα της αναζήτησης του πρωταρχικού/αρχέτυπου κέντρου, και της πιθανής επανενσωμάτωσης μόνον διαμέσου δοκιμασιών, θυσιών και εξαγνισμού.
4. Το θέμα της Διέλευσης διά των υδάτων.
5. Το θέμα της διαδοχής και Βασιλικής αποκατάστασης.
6. Το θέμα της «Γυναίκας» η οποία, αναλόγως της συμπεριφοράς του ήρωα, δύναται να γίνει αιτία διαλυτικής αποπλάνησης ή νίκης.

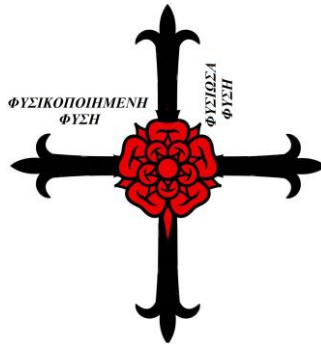
Και τα έξι θέματα έχουν Ροδοσταυρικές αναφορές. Οι Εσωτερικές Παραδόσεις λειτουργούν μέσω των Εγρηγορότων τους. Η σύνδεση με το Εγρηγορός είναι μονόδρομος για την αυθεντική λειτουργία ενός Μυητικού Οργανισμού. Ή ο Οργανισμός λειτουργεί συνδεδεμένος με το Εγρηγορός του και παρεμβαίνει στην ζωή του πλανήτη, ή αποτελεί ένα απλό σωματείο ωραίων λόγων και όμορφων συνεδριάσεων των οποίων το αποτέλεσμα δεν περνά ούτε τους τοίχους της αίθουσας όπου συνευρίσκονται.

Η Φυσικοποιημένη φύση⁴⁸ αποτελείται από 4 βασιλεία. Μελετώντας τα (ορυκτό, φυτικό, ζωϊκό, ανθρώπινο) βλέπουμε ότι το καθένα από αυτά έχει τις ιδιότητες του προηγούμενου συν μία δική του.

Βλέπουμε επίσης ότι το καθένα χρησιμεύει για την διατροφή του επόμενου. Το ορυκτό δίδει τροφή στο φυτικό διαμέσου των ριζών οι οποίες επεξεργάζονται στοιχεία που περιέχονται στο χώμα. Έτσι το φυτικό αποκτά κίνηση.

---

⁴⁸ Φυσιώσα Φύση και Φυσικοποιημένη Φύση. «NATURA NATURANS και NATURA NATURATA» Ή αλλιώς ο Θεός Δημιουργός και το Δημιούργημά του. Ή η Πνευματική και η Υλική διάσταση της Δημιουργίας.

Το φυτικό βασίλειο με τη σειρά του είναι τροφή για τα ζώα. Τα ζώα τέλος είναι τροφή για τον άνθρωπο. Ή τα ίδια ή με τα προϊόντα τους. Και για να κλείσουμε τον κύκλο, οι άνθρωποι αποτελούν τροφή για το επόμενο βασίλειο μετά από αυτούς, το 5^ο βασίλειο, το μη ορατό, τις οντότητες των Αγγέλων. Ασφαλώς όχι με τον ίδιο τρόπο που τρέφονται τα άλλα βασίλεια της φύσης.

Ο Ροδόσταυρος είναι η τροφή των Αγγέλων!

Οι Άγγελοι τρέφονται με το δικό τους τρόπο. Τρέφονται από τις καλές μας σκέψεις, τα καλά μας συναισθήματα, από ό,τι είναι εμπνευσμένο από Σοφία και Αγάπη, από πνεύμα ανιδιοτέλειας και θυσίας για κάτι καλύτερο. Για τους Αγγέλους είμαστε σαν τα φυτά που παράγουν λουλούδια και καρπούς. Μόνο που η συλλογή τους γίνεται χωρίς να κόβονται κλαδιά. Ο Αγγελικός κόσμος μας φροντίζει, μας ποτίζει με τις ευλογίες του. Υπάρχουν βεβαίως και σκοτεινές οντότητες και δαίμονες. Και αυτοί όπως όλα τα όντα χρειάζονται τροφή. Αυτοί τρέφονται με τις κακόβουλες σκέψεις, τις φοβίες και τα αρνητικά μας συναισθήματα. Τρέφονται από το μίσος, το ρατσισμό και το φόβο των ανθρώπων. Και για να ολοκληρώσουμε τον κύκλο ακόμα πιο σωστά, οι Άγγελοι, αυτά τα όντα από πολύ λεπτή ύλη, αποτελούν με τη σειρά τους τροφή για τους Αρχαγγέλους. Οι Αρχάγγελοι με τη σειρά τους είναι η τροφή για τις Αρχές. Με διαδοχική σειρά τις Αρετές, τις Δυνάμεις, τις Κυριότητες, τους Θρόνους και τα Χερουβείμ φθάνουμε στα Σεραφείμ οι οποίοι αποτελούν τροφή του Θεού.

Το εάν θα γίνουμε τροφή για Αγγελική ή σκοτεινή Οντότητα εξαρτάται από το βαθμό εξέλιξης μας μέσα μας. Από τη πέτρα του ορυκτού Βασιλείου μέχρι το Θεό έχουμε μία εξέλιξη. Βλέπουμε για άλλη μία

φορά ότι η εξελικτική διαδικασία περνά μέσα από την ύλη. Είναι μέρος της αιτίας που ο άνθρωπος μετενσαρκώνεται σε φυσικό σώμα. Οφείλει να επιτελέσει τη θυσία στο υλικό πεδίο για να ανυψωθεί. Οφείλει να διέλθει τα ύδατα. Αυτό έκανε ο Αποκαταστάτης Λόγος ερχόμενος στη Γη, θυσιαζόμενος (με πόνο ως άνθρωπος) για να αναστηθεί ως Θεός. Και το έκανε για λογαριασμό όλου του ανθρώπινου γένους. Αν ο ίδιος ο άνθρωπος δεν επιτρέψει να διαπερασθεί από τις πνευματικές δυνάμεις που εργάζονται πάνω στην ύλη για να την εμψυχώσουν, να την πνευματικοποιήσουν και να την καταστήσουν ευαίσθητη και δεκτική στο πνευματικό φως τότε έχουμε εκ νέου πτώση, έχουμε ένα νέο θάνατο.

Ο Ροδόσταυρος αναφωνεί «δεν φοβάμαι τίποτα διότι ο Διδάσκαλος βαδίζει μαζί μου»⁴⁹.

Υπάρχει και η εκδοχή του σταυρού που είναι στη μέση του ρόδου. Ο σταυρός είναι μικρότερος θέλοντας να συμβολίσει τον αντικατοπτρισμό του μικρόκοσμου στο μακρόκοσμο και αντίστροφα. Τα 22 πολύχρωμα ροδοπέταλα που περικλείουν το μικρό ρόδινο σταυρό παραπέμπουν στα 22 γράμματα του Εβραϊκού αλφαβήτου και τις 22 κάρτες της Μεγάλης Αρκάνα των Ταρώ.

Η οριζόντια διεύθυνση του σταυρού ως εξάπλωση συμβολίζει την επέκταση της ατομικότητας και η κατακόρυφη ως εξύψωση αναπαριστά την άνοδο στην ιεραρχία των πολλαπλών καταστάσεων (ή την άνοδο στην ιεραρχία των κόσμων και των μυητικών βαθμίδων).

Η εναντίωση όμως δεν ενέχει αρνητικό χαρακτήρα αλλά δεικνύει τη διαφορετική διάσταση των στοιχείων της φύσης (γήινος κόσμος-αισθητό) σε σχέση με τον κατακόρυφο άξονα του Ζενίθ – Ναδίρ που αντιπροσωπεύει τον προσανατολισμό προς κόσμους ανώτερους ή κατώτερους του γήινου. Όλες δε οι αντιθέσεις εξαλείφονται στο κέντρο

---

⁴⁹ Paul Sedir

του Σταυρού, στο σημείο δηλαδή που συντελείται η σύνθεση (*κάθε εναντιούμενου όρου*). Στο σημείο του Ρόδου.

Εμείς οι αναζητητές, φέροντας το σταυρό της ενσάρκωσης, όπως ο Ιησούς πριν από εμάς μπορούμε να γνωρίζουμε το φως του εσωτερικού μας πνευματικού σταυρού της Φώτισης. Όπως ο μέγας Μύστης πορεύθηκε *«με το σταυρό»* έτσι μπορούμε και εμείς να γνωρίσουμε το εσωτερικό νόημα του *«Via Crucis»* (*της οδού του σταυρού*) στην καθημερινή ζωή μας. Ο Καθβαλιστικός σταυρός χαρασσόμενος στο χώρο, σε άλλον ή σε μας αποτελεί ισχυρότατο σημείο προστασίας και καθαγιασμού.

Ο άνθρωπος έχει προέλευση θεική. Ο άνθρωπος μόνος από τα 4 βασίλεια της φύσης έχει το προνόμιο του Λόγου, τον οποίο διά της πνευματικής του ανυψώσεως δύναται να τον καταστήσει Ορθό, δηλαδή συντονισμένο και ομοιοκραδαίνοντα με τον Θείο Λόγο. Ο ορθολογισμός είναι το βέβηλο τέκνο του Ορθού Λόγου.

Η Αδελφότητα των Τεκτόνων Ιπποτών Εκλεκτών Ιερέων του Σύμπαντος ή Elus Cohen του Martinez de Pasqually, είχε ασχοληθεί συστηματικά με την δημιουργία του ανθρώπου, την προέλευσή του και την αποστολή του. Άλλωστε αυτό είναι και το διακύβευμα όλων των αυθεντικών Μυητικών Οργανισμών. Όπως γνωρίζουμε, ο προπρωτικός άνθρωπος ήταν ον *«σκεπτόμενο»*, δηλαδή διάβαζε τη σκέψη του Θεού. Με την πτώση του έγινε ον *«σκεπτόμενο»* ταυτοχρόνως όμως και *«σκεπτικό»*. Ως ον σκεπτικό είναι εξαναγκασμένο να δίδει μάχη εξιλέωσης και η ανταμοιβή του είναι να καθίσταται σκεπτόμενος και να διαβάσει τη σκέψη του Θεού.

Μετά την αρχική πτώση των οντοτήτων που εκπορεύθηκαν από τον Θεό αλλά απείθησαν στο Λόγο του, ο Θεός άνοιξε για 2^η φορά τους κόλπους του και έλαβε την ύπαρξή του ο Adam Kadmon. Αυτός ο πρώτος άνθρωπος εκπορεύθηκε από τον Προπάτορα ως ον με θεία πνευματικότητα, εξέπεσε όμως των πνευματικών του προνομίων διατηρώντας τη θεία σπίθα εντός του και εντός των απογόνων του.

Κύτταρα αυτής της πνευματικότητας αποτελούμε όλοι εμείς. Η πνευματικότητά μας συνίσταται στα:

- ✓ τη σκέψη, η οποία αντιστοιχεί στον Πατέρα,
- ✓ τη θέληση ή Λόγο, που αντιστοιχεί στον Υίο και
- ✓ τη δράση που αντιστοιχεί στο Άγιο Πνεύμα.

Το 1622, λίγα χρόνια μετά τη δημοσίευση των 3 Ροδοσταυρικών Μανιφέστων, γέμισαν οι γωνίες των κεντρικών πόλεων της Γερμανίας από την ακόλουθη προκήρυξη:

«Εμείς οι εντεταλμένοι του Υπάτου Κολεγίου των Αδελφών του Ρόδου και του Σταυρού διαμένουμε με ορατό και αόρατο τρόπο στην πόλη αυτή με την άδεια της Θείας Χάριτος. Διδάσκουμε άνευ βιβλίων και εξωτερικών μέσων, μιλάμε δε τη γλώσσα της Επικράτειας όπου θέλουμε να διαμείνουμε με σκοπό να εξαγάγουμε από την πλάνη του θανάτου τους ανθρώπους τους ομοίους με εμάς».

Dat Rosa Mel Apibus: Το Ρόδο δίδει το μέλι της μέλισσας.

Το Ηλιακό Ρόδο είναι ο ηλιακός τροχός του Απόλλωνα, του Κυρίου

της κίνησης, της διαρκώς μεταβαλλόμενης / παρούσας στιγμής.

Είναι η η έδρα της Καρδιάς. Είναι μια πόρτα μέσω της οποίας

μπορεί να προσεγγιστεί ο αόρατος τόπος από έναν με

μια καθαρή καρδιά και μια αληθινή ψυχή.

Αν κάποιος αποκτήσει πρόσβαση στο κέντρο του τριαντάφυλλου,
μιλάει τον «Χαμένο Λόγο».

Η συμφωνία που έκαναν μεταξύ τους οι πρώτοι Ροδόσταυροι ήταν:

1. Κανένας δε θα ασκεί τίποτε άλλο εκτός από τη θεραπεία των ασθενών και αυτή χωρίς φράγματα.

2. Κανένας δεν πρέπει να έχει ιδιαίτερες συνήθειες ή ρούχα που θα τον κάνουν να ξεχωρίζει, αλλά θα ακολουθεί τις συνήθειες της χώρας όπου ζει.

3. Θα συναντιούνται κάθε χρόνο στον οίκο του Αγίου Πνεύματος κατά την ημέρα Χ. (του Χριστού), διαφορετικά θα πρέπει να δικαιολογούν την απουσία τους.

4. Καθένας οφείλει να βρει κάποιο άξιο άτομο για διάδοχο του στην Αδελφότητα, ο οποίος θα τον αντικαταστήσει μετά το θάνατό του.

5. Η λέξη *K.P.*⁵⁰ είναι η σφραγίδα, το σημείο και το χαρακτηριστικό γνώρισμα της Αδελφότητας.

6. Η Αδελφότητα θα παραμείνει μυστική για εκατό χρόνια.

Λίγους μήνες αργότερα, ένα δεύτερο μανιφέστο προειδοποιούσε:

«Αν κάποιος θέλει να μας δει από απλή περιέργεια, δεν θα επικοινωνήσει ποτέ μαζί μας, αλλά αν η θέλησή του πραγματικά και *de facto* τον οδηγήσει να ενταχθεί στα μέλη της αδελφότητάς μας, τότε εμείς που κρίνουμε με τις σκέψεις μας, θα του δείξουμε την αλήθεια των υποσχέσεών μας. Η σκέψη, ενωμένη στην πραγματική θέληση του αναγνώστη, θα μπορέσει να μας κάνει γνωστούς σε αυτόν, και αυτόν σε εμάς».

Οι Ροδόσταυροι ήθελαν να μεταδώσουν έναν νέο τρόπο ζωής. Αυτό της διατήρησης, της επιμονής και της μιας γνώσης (από θεϊκή πηγή) που θα επιτρέψει στον άνθρωπο να έχει πρόσβαση στα εξωτερικά και εσωτερικά μυστήρια του σύμπαντος και του ανθρώπου. Γνώση που αποκτάται μέσω ενός συστήματος μύησης στα μυστήρια (όχι με κάποια δικά τους Τυπικά, αφού δεν άφησαν κάτι τέτοιο), και που βασίζεται στην κάθαρση και την προοδευτική μυστικιστική άνοδο της ψυχής στην πηγή της: την ίδια τη Θεία Σοφία. Ένας εσωτερικός δρόμος γνώσης και ηθικής που ανοίγει τη συνείδηση στην Πραγματικότητα του Πνεύματος και της Αλήθειας, πέρα από τον εμπειρικό μας εαυτό ο οποίος θεωρείται «ψεύτικος», «απατηλός», «παροδικός» και «μη ουσιαστικός».

Προκειμένου να έχει κανείς πρόσβαση στη Μοναδική Υπερβατική Αλήθεια ή τη Θεία Σοφία, οι μελετητές έχουν καταγράψει δύο γραμμές:

1. Διανοητική – στοχαστική με έμφαση στην ενεργοποίηση της Πνευματικής Διάνοησης για να συλλάβει, διαισθητικά, σε κατάσταση

---

⁵⁰ *Christian Rosenkreuz*

έκστασης την Αλήθεια. Ένα παράδειγμα αυτής της παράδοσης είναι τα Πυθαγόρεια, Νεοπλατωνικά (Πλωτίνος) και Γνωστικά κινήματα.

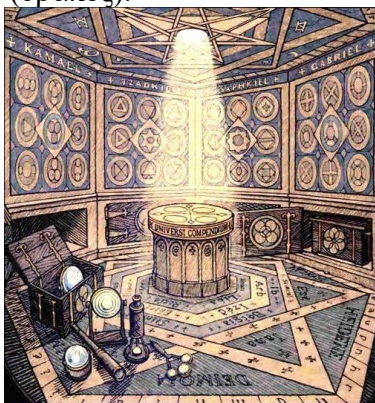
2. Πρακτική – λειτουργική που δίνει έμφαση στις μεθόδους εσωτερικής ανάπτυξης που βασίζεται σε λατρευτικές «λειτουργίες» (*διαλογισμοί επί συμβόλων, τελετουργίες, προσευχές, επικλήσεις*). Παράδειγμα είναι οι μέθοδοι των Ερμητικών, Αλχημικών, Καμπαλιστικών παραδόσεων και – εν μέρει – Γνωστικών.

Σε ποιο από αυτά τα δύο πιθανά «σκέλη» ανήκουν οι Ροδόσταυροι; Η καταλληλότερη απάντηση είναι ένας συνδυασμός και των δύο. Τα μανιφέστα τους έχουν μία γλώσσα μαγική, με την ετυμολογική έννοια του όρου, ως γλώσσα Σοφίας. Όπως οι τρεις Μάγοι του Ευαγγελίου που ήσαν Σοφοί που προέβλεψαν αστρολογικά την έλευση του νέου Αδάμ.

Τί έφεραν όμως τα μανιφέστα των Ροδόσταυρων του 17^{ου} αιώνα; Η «*Fama Fraternitatis*» αναφέρεται στον τάφο του Christian Rosenkreuz, ως ένα συμβολικό οικοδόμημα. Ο πρώτος τίτλος του έργου, όπως ήδη αναφέραμε, ήταν «*Συμπαντική και Γενική Μεταρρύθμιση ολόκληρου του κόσμου*». Επρόκειτο πράγματι για ένα σημάδι Νέας Εποχής.

Ο τάφος του Christian Rosenkreuz είχε επτά πλευρές και γωνίες. Κάθε πλευρά έχει πλάτος πέντε πόδια και οκτώ ύψος. Στο κέντρο έναν κεντρικό βωμό. Το επτάγωνο ταβάνι διαιρείται σε τρίγωνα. Στο δάπεδο επτά τρίγωνα και στο κέντρο ένας εσωτερικός Ήλιος. Το επτάγωνο ταβάνι και τα επτά τρίγωνα του δαπέδου είναι ένας αποσυμβολισμός των επτά κύριων προτερημάτων και των επτά κύριων αντίστοιχων ελαττωμάτων τους. Οι επτά πλανήτες με τια θετικές και αρνητικές τους επιρροές, οι επτά Άγγελοι με τη θετική ή αρνητική τους επιρροή. Ένας καθρέπτης υπονοεί την εσώτερη όραση σε άλλα επίπεδα ύπαρξης. Μία λυχνία το άσβεστο πνευματικό φως. Ο κεντρικός βωμός έχει την επιγραφή «*Δημιούργησα αυτήν τη σύννοση του σύμπαντος σαν τάφο μου*» και «*Ιησούς το Σύμπαν μου*». Η οροφή είναι λευκή, οι επτά τοίχοι στα χρώματα του Ουράνιου τόξου, και το δάπεδο μαύρο. Άρα έχουμε τις δυνάμεις του επταδικού ανάμεσα στο Φως και το Σκότος. Στην οροφή βλέπουμε ένα τρίγωνο γύρω από ένα Ρόδο με 22 πέταλα. 22 τα γράμματα του Εβραϊκού αλφαβήτου στο οποίο αποτυπώνεται η Δημιουργία του κόσμου, 22 οι κάρτες ταρώ της Μεγάλης Αρκάνας. Στο δάπεδο

βλέπουμε τα αντεστραμμένα Σεφινόθ ή Κλιφόθ, ο μεγάλος κόκκινος δράκος με τα επτά κεφάλια. Εδώ έχουμε τη νίκη του μνημένου επί των αρνητικών δυνάμεων (δράκος).

Ο τάφος του Christian Rosenkreuz

Βλέπουμε επομένως ότι ο τάφος του Christian Rosenkreuz αποτυπώνει ως σύνοψη την πορεία του ανθρώπου προς τη φώτιση.

Η αναστάτωση που προκάλεσε αυτή η δημοσίευση των μαυφέστων ήταν αναμενόμενη, διότι ο κόσμος επιζητούσε πράγματι μία Νέα Εποχή. Ήλπιζαν σε έναν καλύτερο κόσμο, με άλλο τρόπο σκέψης. Μία νέα «Αποκάλυψη» όπως και εκείνη του Ιωάννη εμφανιζόταν. Οι συνομιλίες του John Dee⁵¹ με τους Αγγέλους, και ειδικά του Ουριήλ, είχαν προλειάνει το έδαφος για τη μεγάλη αναμονή κάποιας μεγάλης μεταρρύθμισης.

Ουριήλ προς Dee: «Αυτές είναι οι ημέρες για τις οποίες είπε ο προφήτης πως δεν θα υπάρξει πίστη στη γη. Τούτη η πίστη πρέπει να αποκατασταθεί και οι άνθρωποι πρέπει να εξυπνήσουν το Θεό και τα έργα Του. Εγώ είμαι το φως του Θεού»

Fama Fraternitatis: «Γιατί η Ευρώπη θα γεννήσει ένα δυνατό παιδί, που θα έχει ανάγκη από το δώρο ενός μεγάλου αναδόχου».

Το 1584, ένα σημαντικό αστρολογικό γεγονός συντάραξε τους μελετητές και ανάμεσά τους τον John Dee. Μία συζυγία τριών πλανητών

---

⁵¹ John Dee 1627-1608. Άγγλος Φιλόσοφος μαθηματικός, αστρονόμος, αστρολόγος, αποκρυφιστής και σύμβουλος της βασίλισσας Ελισάβετ Α΄ της Αγγλίας. Αφιέρωσε ένα μεγάλο μέρος της ζωής του στη μελέτη της αλχημείας, της μαντείας και της ερμητικής φιλοσοφίας.

στον Κριό, ένα πύρινο τρίγωνο. Ο Simon Studion στο JUDUCIUM μιλούσε για μία σειρά επτά πύρινων τριγώνων που θα κορυφώνονταν το 1584. Ξεκινούσαν από εκείνο του Αδάμ και συνεχίζοντας μέχρι τις εποχές του Ενώχ, του Νώε, του Μωϋσή, της Βαβυλώνας, του Χριστού, του Καίσαρα Αυγούστου και του Καρλομάγνου. Ο Simon Studion είχε προβλέψει πτώση του Παπισμού το 1604, η οποία όμως δεν έγινε, συνέβη όμως ένα νέο πύρινο τρίγωνο στους αστερισμούς Οφιούχο και Κύκνο.

Σύμφωνα με τους αστρολογικούς υπολογισμούς του Christopher McIntosh τα σημάδια ήταν ίδια με εκείνα που υπήρχαν κατά την δημιουργία του κόσμου, αποδεικνύοντας ότι το 1604 ξεκινά μία νέα εποχή. Την ίδια χρονιά ανακαλύφθηκε από τους Ροδόσταυρους ο τάφος του Christian Rosenkreuz.

Όπως ήδη αναφέραμε το πρώτο από αυτά που συμφώνησαν οι Ροδόσταυροι ήταν το *«Κανένας δε θα ασκεί τίποτε άλλο εκτός από τη θεραπεία των ασθενών και αυτή χωρίς φράγματα»*. Όμως για τον Εσωτερισμό ασθενής δεν είναι μόνον αυτός που πάσχει σωματικά. Εξάλλου για τη σωματική ασθένεια ακόμη και η σύγχρονη κλασική ιατρική δέχεται ότι είναι αποτέλεσμα ψυχικής διαταραχής.

Οι Ροδόσταυροι ήθελαν τη μεταμόρφωση της κατώτερης ύπαρξης σε ανώτερη, την αναδημιουργία του άτονου και ανήτου πλάσματος του ανθρώπου σε ένα ζωντανό λίθο, έναν οίκο του πυρός ο οποίος θα δίνει υλική υπόσταση στο Θεό. Είναι η λείανση του Λίθου για τον Τέκτονα, ο κρατήρας που περιέχει τον θεϊκό νου του Corpus Hermeticum, η νίκη του Χριστού επί του Ιαλδαβαώθ για το Γνωστικό, ο ακατάλυτος γάμος της καρδιάς του Θεού με την καρδιά του ανθρώπου για το Μαρτινιστή. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Θεουργικές⁵² γραμμές που ακολουθούν τη Μαρτινιστική πορεία ως εξέλιξη, η οποία είναι Ροδοσταυρική, έχουν ως μοναδικό τους σκοπό την Θεραπεία.

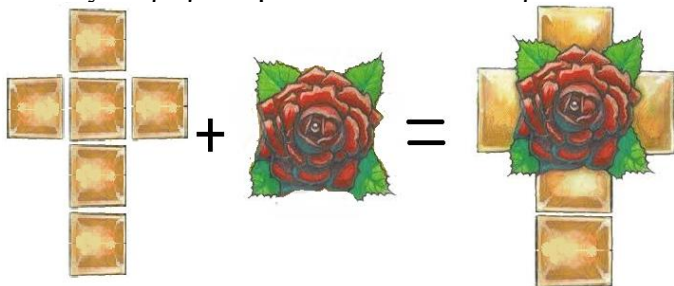
---

⁵² Θεουργία είναι το σύνολο των ενεργειών εκείνων που επιδραμλιέουν το Θείο Φως στον άνθρωπο. Είναι η τέχνη της έλξης της Θείας Χάριτος. Η έλξη της Θείας ισχύος στην γήινη αύρα. Η άσκηση της προϋποθέτει ήθος, αγνότητα και πνευματικότητα από πλευράς του Θεουργού, διαφορετικά καθίσταται επικίνδυνη για τον ίδιο, ακυρώνεται δε και το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα...

Το Μυστήριο του Ρόδου και του Σταυρού

Οι έννοιες «Γνώση» και «Αδελφότητα» επίσης ήσαν ιδέες που ξεκίνησαν από τα Ροδοσταυρικά μανιφέστα και επηρέασαν τις ατραπούς του Εσωτερισμού.

Το βασικό σύμβολο του Ροδοσταυρισμού είναι ο σταυρός που αποτελείται από έξι τετράγωνα με ένα πενταπέταλο ρόδο στο κέντρο του.

Ο σταυρός των έξι τετραγώνων παραπέμπει σε αναπτυγμένο κύβο. Ο κύβος συνδέεται με την ιερή κιβωτό. Ο κύβος παραπέμπει στο Σύμπαν. Ο κυβικός λίθος είναι η επιδίωξη του Τέκτονα όταν λειάνει τον ακατέργαστο λίθο.

Το Ρόδο δεν είναι άλλο από μία πυραμιδοειδή αιχμή που τοποθετείται πάνω στον κύβο, παραπέμποντας στο λίθο με αιχμή, βασικό στοιχείο του Τεκτονισμού το οποίο όμως δυστυχώς εγκαταλείφθηκε στο πέρασμα των αιώνων από τους δημοφιλείς Τύπους, αν και έμεινε σε Παραδοσιακούς όπως ο Misraim-Memphis. Η αιχμή πάνω στον κύβο παραπέμπει στη φώτιση που ακολουθεί τη λείανση του λίθου που καθίσταται κυβικός.

Στην Αποκάλυψη του Ιωάννη η «*Νέα Ιερουσαλήμ*» αναφέρεται ως ο «*κύβος του αγνού χρυσού*». Αν η πλευρά κάθε κύβου είναι μία μονάδα, τότε μετρώντας την περίμετρο έχουμε τον αριθμό 14. Ο αριθμός 14 παραπέμπει στο 14^ο τεμάχιο του Οσίριδος που αναστήθηκε από την Ίσιδα, δηλ. το φαλλό, που συμβολίζει την απολεσθείσα πνευματική ρώμη της ανθρωπότητας.

Το πενταπέταλο ρόδο παραπέμπει στο μικροπρόσωπο ή το μικρόκοσμο, τον πεντάκτινο αστέρα, στα 4 στοιχεία + τον αιθέρα, στα 4 βασίλεια + το Αγγελικό το οποίο επιδιώκει ο Μυημένος. Παραπέμπει στο πενταγράμματο $\overline{\eta} \overline{\iota} \overline{\psi} \overline{\eta} \overline{\prime}$ ως εξέλιξη του τετραγράμματος $\overline{\eta} \overline{\iota} \overline{\eta} \overline{\prime}$ στο οποίο έχει προστεθεί το Shin $\overline{\psi}$ που είναι ο Ιησούς Χριστός, η εκπλή-

ρωση της υπόσχεσης του Θεού για την ολοκλήρωση της αποκατάστασης του ανθρώπου. Είναι η όγδοη ημέρα της Δημιουργίας.

ה ה ה י

Το ιερό τετραγράμματο

Τα 4 σημεία του σταυρού

ה ו ש ה י

Το ιερό τετραγράμματο

με το ρόδο στη μέση του

Ας έχουμε κατά νου ότι όταν η Βίβλος αναφέρει έξι ημέρες δημιουργίας δεν είναι τη χρονική περίοδο των εικοσιτεσσάρων ωρών που γνωρίζουμε εμείς σήμερα. Είναι οι έξι «αρχές» δημιουργίας.

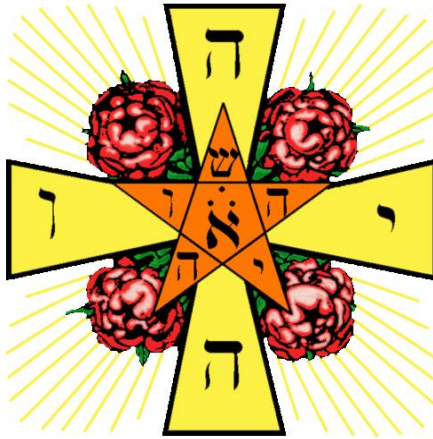
Αυτές είναι: Τρία αλχημικά στοιχεία: Υδράργυρος αντιστοιχών στα οστά, Θείον αντίστοιχο του αίματος, Άλας αντίστοιχο της σάρκας + τις τρεις υποδιαιρέσεις του σώματος σε κεφαλή, στήθος, κοιλιά. Αυτές είναι οι έξι σκέψεις που μεταχειρίσθηκε ο Αιώνιος για να δημιουργήσει το Σύμπαν. Ακολούθησε η ημέρα ανάπαυσης, η έβδομη. Η παύση ανάπαυσης προϋποθέτει προηγούμενη δράση. Είναι η εδραίωση της προηγούμενης εκπόρευσης. Όμως η έκπτωση του Αδάμ από το Νόμο που του δόθηκε και τις πνευματικές του ιδιότητες δημιούργησε την ανάγκη ακόμη μίας αποστολής. Της έλευσης του Ιησού Χριστού (όγδοη “ημέρα” δημιουργίας) ο οποίος θα αποκαθιστούσε διά της θυσίας του την ανθρωπότητα. Έτσι, πολεμώντας ο ίδιος με την ανθρώπινη πλευρά του νίκησε και κατέστη Χριστός, Αποκαταστάτης Λόγος. Αυτό είναι το Ρόδο που ανθίζει στη μέση των 4 γηΐνων στοιχείων (πυρ, ύδωρ, γη, αήρ).

«Και προελθών μικρόν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ ὡς σύ», εἶπε για να συνεχίσει αμέσως μετά: «πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ’ ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίο, γενηθήτω τὸ θέλημά σου». (Ματθ. 46-39,42)

Το Ρόδο είναι το σύμβολο της Μυστικής Εκκλησίας που προστατεύει τους αληθινούς ιερείς του τάγματος του Μελχισεδέκ. Ο βασιλιάς Μελχισεδέκ αναφέρεται στη Γένεση σαν «απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μήτε αρχήν ημερών μήτε ζωής τέλος έχων, αφωμοιωμένος δε τω Υιώ του Θεού, μένει ιερεύς στο διηνεκές» (Εβρ. 7,3). Είναι Τύπος του

Το Μυστήριο του Ρόδου και του Σταυρού

Χριστού, που είναι αμήτωρ σαν Θεός, απάτωρ σαν άνθρωπος, άναρχος και αθάνατος, ιερέυς αιώνιος. Ο τρόπος που αναφέρεται στη Γραφή μία φορά μόνο, χωρίς πρόλογο, και δεν ξαναμνημονεύεται, τον κάνει τύπο του Ιησού Χριστού. Μελχισεδέκ: Μελχί είναι ο βασιλεύς και σεδέκ η δικαιοσύνη.

Ο Παύλος τον αποκαλεί «*βασιλεύς δικαιοσύνης και βασιλεύς Σαλήμ (η μετέπειτα Ιερουσαλήμ), ό έστι βασιλεύς ειρήνης*» (Εβρ. 7,2). Σαλήμ σημαίνει ειρήνη. Συνεπώς ο Μελχισεδέκ είναι βασιλιάς δίκαιος (*δίνει την δικαίωση*) και ειρηνικός και τέλειος να ιερατεύει. Ο Ψαλμός 109 αναφέρει μεταξύ άλλων «...*su ιερέυς εις τον αιώνα, κατά την τάξιν Μελχισεδέκ...*». Το ίδιο αναφέρεται και στην προς Εβραίους επιστολή, στην οποία ο Μελχισεδέκ και ο Χριστός αναφέρονται ως Βασιλείς Δικαιοσύνης και Ειρήνης. Ο Μελχισεδέκ θεωρείται ως προ-ενσαρκωτική εμφάνιση του Χριστού. Ο δε όρος «*κατά την τάξιν...*» υποδεικνύει μία διαδοχή Ιεροσύνης⁵³ που διατηρεί την υπηρεσία αυτή. Ο Μελχισεδέκ

---

⁵³ Η Ιεροσύνη είναι η κατοχή της ιερής διαμεσολάβησης. Μεταδίδεται μέσω χειροτονίας η οποία είναι μία εγκατάσταση κατά την οποία ο χειροτονών περνά στο χειροτονούμενο τον οποίο προηγουμένως έχει αποδεχθεί ως «Αξιο», *sic et simpliciter* (έτσι απλά) όλες τις ισχείς της ιερής διαμεσολάβησης. Η άσκησή της δεν προϋποθέτει αγνότητα, ήθος και πνευματικότητα από την πλευρά του Ιερουργού, όμως ή έλλειψή τους καθίσταται επικίνδυνη για τον Ιερουργό, όπως και στην περίπτωση της Θεουργίας.

ήταν «ιερεύς του Θεού του υψίστου». Αυτός έβγαλε «άρτους και οίνον» και φίλεψε τον Άβραμ⁵⁴. Αυτή η προσφορά είναι προτύπωση του μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας. Αλλά η φιλοξενία αυτή είχε το εξής μυστικό νόημα. Ο Μελχισεδέκ, που είναι ο Τύπος του Χριστού, προσφέρει στον Άβραμ, τον αρχαίο πνευματικό γενάρχη των Χριστιανών, τον τύπο του μυστηρίου του σώματος και του αίματος του Χριστού. Αυτή η φιλοξενία είναι μια προφητεία του θείου μυστηρίου. Όπως και το πρόσωπο του Μελχισεδέκ είναι μια προφητεία για το πρόσωπο του Χριστού. Αυτό θα πει Τύπος, δηλαδή σύνδεση του άνω με το κάτω. Μια προφητεία που δεν γίνεται με λόγια αλλά με ένα πρόσωπο ή ένα γεγονός. Εκτοτε το χρίσμα της Ιεροσύνης ονομάζεται «κατά την τάξη Μελχισεδέκ».

Οι αρχικοί σταυροί σημειώνονταν απλά ως Γ ή Χ. εξού και ο Γνωστικός σταυρός σε σχήμα «**Τ**». Μετέπειτα παραλλαγές προσέθεσαν το βραχίον στην κορυφή. Ο ισοσκελής σταυρός (+) χρησιμοποιήθηκε για να αντιπροσωπεύσει τις τέσσερις κύριες κατευθύνσεις τους τέσσερις ουρανούς του Ζωροάστρη, τους τέσσερις τροχούς του οράματος του Ιεζεκιήλ. Όταν κυκλώνεται γίνεται οι τέσσερις εποχές στάδια ζωής και όλοι οι συσχετισμοί με την ζωή τον θάνατο και την αναγέννηση. Η Blavatsky έλεγε ότι ο Σταυρός εχρησιμοποιείτο στα μυστήρια της Αιγύπτου, της Ελλάδος, της Βαβυλώνας και της Ινδίας, τόσο ως τελετουργικό όσο και ως κοσμικό (φαλλικό) σύμβολο. Το ίδιο μας λέει και ο Τερτυλιανός⁵⁵ όταν συγκρίνει τη Ρωμαϊκή Αθηνά (Μίνερνα) ως σύμβολο σοφίας με το σταυρό ως σύμβολο πνεύματος.

Το θέμα της «Γυναίκας η οποία, αναλόγως της συμπεριφοράς του ήρωα, δύναται να γίνει αιτία διαλυτικής αποπλάνησης ή νίκης» 6^ο κατά σειρά στα δεσπόζοντα θέματα στις διάφορες δυτικές και ανατολικές Παραδόσεις, δεν θα μπορούσε να λείπει από τις Ροδοσταυρικές διδα-

---

⁵⁴ Ο Αβράμ έλαβε από τον Θεό την υπόσχεση ότι θα κάνει τον ίδιο και το λαό του ένδοξο. Σε ηλικία 100 ετών σύμφωνα με τη διαταγή του Θεού άλλαξε το όνομά του, από "Αβραμ" που λεγόταν και σήμαινε "ο υψηλός ή υπέρροχος πατέρας", σε "Αβραάμ" που σημαίνει "ο πατέρας μας ο υπέρροχος", δηλαδή ο γενάρχης και πατέρας των εθνών.

⁵⁵ Ο Κόϊντος Σεπτίμιος Φλώρης Τερτυλλιανός (στη λατινική, Quintus Septimius Florens Tertullianus) ή απλά Τερτυλλιανός (155 - 240 μ.Χ.) ήταν Χριστιανός πρεσβύτερος και πολυγραφότατος συγγραφέας. Ονομάζεται επίσης «Πατέρας της λατινικής (λατινόφωνης) Εκκλησίας». Υπήρξε σφοδρότατος πολέμιος των χριστιανικών αιρέσεων, και ιδιαίτερα του Γνωστικισμού.

χές. Οι «Χυμικοί Γάμοι του Christian Rosenkreuz» θίγουν το θέμα με πολλές αναφορές.

Όλοι θυμόμαστε το μύθο του Νάρκισσου, ο οποίος, καθρεφτίστηκε στο ύδωρ, είδε την εικόνα του ως ένας άλλος εαυτός, την ερωτεύθηκε, θέλησε να την εξουσιάσει και έπεσε στο νερό, παγιδευμένος. Ο Νάρκισσος είναι ο Αδάμ, η εικόνα του στο νερό είναι η Εύα. Όταν το ένα φύλο αφήνεται να απορροφηθεί από το άλλο, επαληθεύονται και για τα δύο οι «πτώσεις». «Τα πάντα είναι διπλά» διδάσκει ο Ερμητισμός. Η εκδήλωση επιτυγχάνεται με τις δύο πολικότητες: την αρσενική και την θηλυκή αρχή.

Όταν ο Οσίρις δολοφονήθηκε από τον Σεθ, η Ισις βρήκε 13 από τα 14 τεμάχιά του. Έλειπε το 14^ο που ήταν ο φαλλός. Ο φαλλός συμβολίζει την πνευματική ρώμη της ανθρωπότητας. Τη ρώμη που χάθηκε εξ' αιτίας της πτώσης του ανθρώπινου όντος, πτώση που έφερε, μεταξύ άλλων, και το διαχωρισμό στα δύο φύλα. Τα δύο δημιουργημένα όντα, είχαν μεν διαφορετική μορφή, είχαν όμως και διαφορετικές λειτουργίες που τους ακολούθησαν στην διάσπαση.

Το «ούς ο Θεός συνέζευξε άνθρωπος μη χωρίζετω» είναι ακριβώς η επιδίωξη της επαναφοράς από την δυάδα στη μονάδα, και όχι κάποια απαγόρευση χωρισμού δύο ανθρώπων που δεν ταίριαζαν, και που εάν έμεναν μαζί θα καταστρέφονταν και οι δύο.

Η Εύα, δηλαδή ο άνθρωπος-γυναίκα, ή αλλιώς το θηλυκό-παθητικό μέρος της ύπαρξης, έφαγε από τον καρπό του δένδρου, αλλά τίποτε δεν συνέβη. Δεν θα μπορούσε να συμβεί αφού ο άνθρωπος-γυναίκα δεν είναι φορέας της δράσης. Προκειμένου να ολοκληρωθεί η πράξη, έδωσε

τον καρπό στον άνθρωπο-άνδρα, δηλαδή το αρσενικό-ενεργητικό μέρος της ύπαρξης, το οποίο με την δική του δράση προκάλεσε την πτώση. Και οι δύο αποδείχθηκαν ανεπαρκείς στην διαχείριση της ελευθερίας βούλησης που είχαν αποκτήσει.

Λέει η Edy Minguzzi:

«Η γυναίκα, για να είναι γυναίκα, οφείλει να ενσαρκώνει όλο το σθένος του Αρχέτυπου: δεκτικότητα, πάθος, ευελιξία σαν νερό, φρούρηση των ρυθμών της ζωής όπως η Σελήνη, συντηρητής των δομών όπως η Γη, και θεματοφύλακας της Ισχύος, που στο ανθρώπινο επίπεδο μπορεί να ταυτοποιηθεί με τον ερωτικό μαγνητισμό, αυτόν που χυδαία ονομάζεται σαγήνη. Σε αυτό συνίσταται η ισχύς της γυναίκας».

Με όρους Μεγάλου Έργου και Αλχημείας, ο άνθρωπος-άνδρας και ο άνθρωπος-γυναίκα οφείλουν πρώτα να προετοιμάσουν την δική τους υπόσταση, που θα είναι η πρώτη ύλη του ζητούμενου έργου και μετά να προχωρήσουν στην ένωσή τους (δεν εννούμε εδώ τη φυσική αλλά την κατάκτηση των πρωταρχικών ιδιοτήτων του Ανδρόγυνου, δηλαδή των θεϊκών χαρακτηριστικών), που θα είναι ένα πραγματικά Μεγάλο Έργο.

- Στο υλικό πεδίο υπερισχύει ο Άνδρας.
- Στο Αστρικό η Γυναίκα.
- Στο κατώτερο νοητικό ο Άνδρας, και
- στο Ανώτερο Νοητικό (Ενόραση) η Γυναίκα.

Ουσαστικά αυτό που η ανθρωπότητα ονομάζει σήμερα Ερωτα είναι η προσπάθεια να ολοκληρωθούμε. Ο Έρωσ εμβολιάζει στην ανθρώπινη ζωή μία υψηλότερη ζωή. Εάν ουσαστικά αυτό αναπτυχθεί, τότε θα έχουμε μία τελετή ισοδύναμη με εκείνη των Αρχαίων Μυστηρίων. Ο έρωσ είναι επιθυμία για την αθανασία.

Ο έρωσ είναι άνθιση του Ρόδου στην τομή της αρσενικής-κάθετης γραμμής με την θηλυκή-οριζόντια.

Τη στιγμή της φυσικής πράξης, έχουμε μία πορεία σε μία καθοδική κλίμακα στο επίπεδο της ύλης, ενώ όμως, και εδώ είναι το μεγαλείο, ταυτόχρονα έχουμε μία πορεία σε μία άλλη κλίμακα, ανοδική, μέσω της οποίας το σώμα ανεβαίνει προς την ψυχή. Έχουμε μία κάθοδο της ψυχής στο σώμα, και μία άνοδο του σώματος στην ψυχή, που το όλο ονομάζεται ερωτική μέθη.

Το Μυστήριο του Ρόδου και του Σταυρού

Γράφει ο Gastone Ventura Μεγάλος Ιεροφάντης του Misraim-Memphis και Κυρίαρχος Μεγάλος Διδάσκαλος του Μαρτινιστικού Τάγματος από το 1966 έως το 1981: «*Το θηλυκό θέλει να απελευθερώσει από το αρσενικό το σπέρμα του και την δύναμή του, και με αυτό να το δεσμεύσει προς αυτήν διαμέσου του καρπού που αναβλύζει γιαυτόν το σκοπό. Απελευθερώνοντας από το αρσενικό το σπέρμα του, το θηλυκό αποκομίζει από αυτόν δύναμη. Όμως, πέραν αυτού, δεν μπορεί να του απελευθερώσει το δικαίωμα να «εκσπερματώνει». Μπορεί μόνον να εξουσιάσει (γιατί στην πραγματικότητα αυτή είναι που εξουσιάζει και όχι το αρσενικό) να διατηρήσει και να συντηρήσει, αλλά δεν μπορεί να «εκσπερματώσει».*

Και όπως είπε ο Carpenter: «*εκείνο που είναι αθάνατο μέσα του αντικρύζει εκείνο που είναι αθάνατο μέσα της, και οι Θεοί κατεβαίνουν για να σμίξουν μαζί τους*».

Μία ατελείωτη σειρά αποσυμβολισμών μπορεί να αναπτύξει κανείς πάνω στο σταυρό και το ρόδο. Σε όλες τις Εσωτερικές Παραδόσεις αναφέρεται μία αόρατη Αδελφότητα υπό την καθοδήγηση της οποίας εργάζονται οι ορατές εκδηλώσεις της. Εσωτερικό Κολέγιο, Τάγμα των Ιερέων του Μελχισεδέκ, Σαμπάλα, Κοινότητα Αγίων, Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα και πολλά άλλα ονόματα χρησιμοποιούνται. Είναι ένα Ιε-

ρό και τα μέλη σκορπισμένα σε όλον τον κόσμο, σε διάφορους Μηητικούς Οργανισμούς συνδεδεμένους πάντα με Εγρηγορός εργάζονται για τον ίδιο σκοπό, την αναγέννηση της ανθρωπότητας και τη Βασιλεία του Θεού. Αυτό το Ιερό, αυτή η Αόρατη Αδελφότητα δημιουργήθηκε αμέσως μετά την Πτώση και δέχθηκε άμεσα την αποκάλυψη για το μονοπάτι μέσα από το οποίο η ανθρωπότητα μπορεί να ξεφύγει από τη φυλακή της μορφής.

Η Αλήθεια σκεπάστηκε πίσω από ορατές τελετουργίες οι οποίες όμως ενεργοποιούσαν τον Τύπο, διότι ο πεπτωκώς άνθρωπος δεν μπορούσε να δεχθεί άμεσα την Αλήθεια.

Το Ροδοσταυρικό κίνημα έδωσε το στίγμα του σκοπού και την κατεύθυνση που έπρεπε να πάρει η ανθρωπότητα για να λυτρωθεί. Σε αυτήν την Αδελφότητα δεν υπάρχουν επίγειες έριδες ούτε σχίσματα, λάθη και ζιζάνια χωριστικότητας.

Η Ροδοσταυρική Αδελφότητα δεν λειτούργησε ουσιαστικά στο υλικό πεδίο και γιαυτό και δεν έγινε Τάγμα με συνεδριάσεις, συναντήσεις και επίγεια ιεραρχία. Λειτούργησε στο αόρατο.

Όσοι ενστερνίστηκαν τα οράματα του Ροδοσταυρισμού, αυτοί ανέλαβαν να τα μεταλαμπαδεύσουν στα μέλη των επίγειων Αδελφοτήτων.

Βιβλιογραφία:

1. «*Οι Ροδόσταυροι*». Christopher McIntosh
2. «*Οι Χρυσοί Τέκτονες*». Churton Tobias
3. «*Μαρτινιζισμός, Βιλλερμοζισμός, Μαρτινισμός, Ελευθεροτεκτονισμός*». Gerard Encausse (Papus)
4. «*Γνωστικές Κοσμογονίες*». Gastone Ventura
5. «*Γυναικεία Μύηση στον Ελευθεροτεκτονισμό*». Sebastiano Caracciolo
6. «*Οι Τεκτονικοί Τύποι Misraim & Memphis*». Gastone Ventura
7. «*Ο Εσωτερισμός στον “Εμπορο της Βενετίας” του W. Shakespeare*». Sebastiano Caracciolo
8. «*Τυπικά και διδασκαλίες των Εκλεκτών Κοέν*». Δημ. Πολυχρόνης.
9. Ροδοσταυρικά Μανιφέστα.
10. Τυπικά Τεκτονικού Τύπου Misraim-Memphis.
11. Τυπικά Μαρτινιστικού Τάγματος.

12. Τυπικά Γνωστικής Εκκλησίας.
13. «*Το δένδρο του καλού και του κακού*». Μ. Αϊβανον
14. «*Ανθολόγιο Θεουργικών πράξεων των Ροδοσταύρων της Ανατολής*». FR+C
15. «*Για το Ερυθρό Ρόδο και το χρυσό Σταυρό*». Jean- Pierre Guidicelli de Cressac Bachelerie.
16. «*Καθρέπτης της Σοφίας των Ροδοσταύρων*». Daniel Mögling
17. «*Όλοι οι άνθρωποι του Μαρτινισμού*». Gastone Ventura
18. «*ΠΙΣΤΙΣ-ΣΟΦΙΑ*». Γνωστικό κείμενο
19. «*Γνωστικά Ευαγγέλια*»
20. «*Αποκάλυψη Ιωάννου*»
21. «*Τα Αρχαία Τεκτονικά χειρόγραφα*». Ι.Πουλκούρας
22. www.misraimmemphis.com.gr
23. www.martinism.gr
24. www.gnostic.com.gr
25. www.rosecroix.gr

Τ Ε Λ Ο Σ

Άλλα κείμενα και άρθρα του συγγραφέα